

VLAAMS PARLEMENT



Zitting 2004-2005

26 mei 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de toewijzing van het nieuwe voetbalcontract, de samenwerking tussen Belgacom en de openbare omroep VRT en de bescherming van de vrije nieuwsgaring

Interpellatie van de heer Kris Van Dijck tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de uitzendrechten van het Belgisch voetbal

Met redenen omklede moties

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de discriminerende houding van de kabelmaatschappij Coditel

Vraag om uitleg van de heer Bart De Wever tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de toekomst van de Koningin Elisabethzaal

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het al dan niet uitzenden door de VRT van radiospots waarin politici worden geïmiteerd

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, en tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de realityshow 'De supernanny'

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Donderdag 26 mei 2005

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche

– *De interpellaties worden gehouden om 14.15 uur.*

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de toewijzing van het nieuwe voetbalcontract, de samenwerking tussen Belgacom en de openbare omroep VRT en de bescherming van de vrije nieuwsgaring

Interpellatie van de heer Kris Van Dijck tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de uitzendrechten van het Belgisch voetbal

De voorzitter: Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Decaluwe tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de toewijzing van het nieuwe voetbalcontract, de samenwerking tussen Belgacom en de openbare omroep VRT en de bescherming van de vrije nieuwsgaring, en van de heer Van Dijck tot minister Bourgeois, over de uitzendrechten van het Belgisch voetbal.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het is een open deur intrappen als ik zeg dat het voetbalcontract normaal gezien zal worden toegewezen aan Belgacom. De beelden voor open net – pakketten 4, 5 en 6 – zouden via een sublicentie worden overgemaakt aan de VRT.

Mijnheer de minister, over dit onderwerp is al veel geschreven en commentaar gegeven. Ik zal

me hier niet uitspreken over de werkwijze van de Profliga. Dat is niet onze zaak. Wie uiteindelijk de winnaar is en dus de voetbalbeelden kan uitzenden op het open net, dat is de verantwoordelijkheid van de Profliga. Zij heeft de procedures opgesteld. Hetzelfde geldt voor betaaltelevisie. Ik kies daarin geen partij.

Ondertussen heeft de Raad van de Mededinging de zaak aanhangig gemaakt. Er zijn nu een aantal processen aan de gang. We kunnen ons daar niet in mengen.

Mijnheer de minister, ik wil het hier wel hebben over onze bevoegdheid. Een parlementaire commissie heeft een controlerende taak, vooral inzake het beleid. We leven nog altijd in een democratie. Het mediabeleid op de korte, middellange en lange termijn wordt hier, samen met de regering, uitgestippeld. Het uitgangspunt van de interpellatie is dat we vragen kunnen stellen bij de samenwerking tussen de VRT en Belgacom.

Het is niet de eerste keer dat we hierover een debat voeren. Samen met een aantal collega's heb ik u op 20 oktober 2004 daarover ondervraagd tijdens de plenaire vergadering. Toen waren er al geruchten dat de VRT en Belgacom een alliantie zouden aangaan over de interactieve televisie. Ze zouden ook samen bieden op de voetbalrechten. Die geruchten werden in alle toonaarden ontkend. Mijn bekommernis was dat indien er iets aan de hand was, we er minstens over zouden moeten kunnen debatteren en een beslissing nemen.

Mijnheer de minister, u hebt u geïnformeerd over die alliantie. Op 20 oktober zei u: 'Op dit ogenblik heb ik geen weet van dergelijke samenwerking. Ook de regeringscommissaris is daar niet van op de hoogte. Naar aanleiding van deze actuele vraag

Decaluwe

heb ik ook contact opgenomen met de VRT. De gedelegeerd bestuurder heeft schriftelijk geantwoord dat de VRT in gesprek is met zowel Telenet als Belgacom.'

Ik heb de indruk dat u van de VRT geen correcte informatie hebt gekregen. In een communiqué aan Belga van 12 mei zei de gedelegeerd bestuurder van de VRT, de heer Mary, dat de gesprekken met Telenet waren afgesprongen op 30 augustus 2004. Dat er medio oktober nog werd onderhandeld met Belgacom en Telenet klopt dus blijkbaar niet. Ik wens geen uitspraken te doen over het dispuut tussen de VRT en Telenet. Op het moment dat u het antwoord gaf op de actuele interpellaties werd een mondeling akkoord afgesloten tussen de VRT en Belgacom.

U zei ook dat als er een samenwerkingsverband is, ze moet worden goedgekeurd door de raad van bestuur. Dat is immers decretaal vastgelegd. U stelde: 'Wanneer er zich verticale bindingen voordoen, wanneer distributeurs ook 'content' gaan brengen en op rechten bieden, dan brengt dat een eventuele herpositionering mee van de overheid. De overheid moet zich daarover kunnen beraden omdat het gaat om een evolutie of revolutie met maatschappelijke consequenties.'

Ik voer hier vandaag opnieuw het debat omdat de consequenties belangrijk zijn. Een bepaald bedrijf, een bepaalde distributeur – met name Telenet –, heeft een niet onbelangrijke steun gekregen voor de ontwikkeling van digitale televisie en open digitale platformen. Een overheidsinstelling werkt met belastinggeld. Ze zet een samenwerking op met een andere overheidsinstelling, die weliswaar op de beurs genoteerd is. Ze maakt het een ander bedrijf met een Vlaamse verankering zeer moeilijk op het financieel vlak.

Het gevolg zou kunnen zijn dat de Vlaamse verankering van de kabel teloorgaat en dat de kabelinfrastructuur in buitenlandse handen zou komen. Ik zeg niet dat dit zal gebeuren, wel dat het mogelijk is. We moeten er dan ook op zijn minst over kunnen discussiëren.

Er is nog een ander punt. Ik dacht dat we in het parlement al jaren van mening waren dat we geen voorstander zijn van het Amerikaans model van

verticale integratie. Daar zitten content, distributeur en omroep in één pakket. Dit samenwerkingsverband zou een aanzet kunnen zijn tot verticale integratie. CD&V is daar in elk geval geen voorstander van.

Mijnheer de minister, in de periode 2001-2004 heeft de Vlaamse overheid meer dan 25 miljoen geïnvesteerd in het digitaal platform. De VRT heeft aan Telenet bepaalde normen opgedrongen. Bij de samenwerking tussen de VRT en Belgacom worden die normen niet meer gehanteerd. Het gaat om belastinggeld. Ook daarover moeten we een debat kunnen houden.

Dit dossier kan een belangrijke hefboom zijn voor de interactieve digitale televisie en themakanalen. Dat is ook de reden de men zijn verantwoordelijkheid moet opnemen.

De heer Aimé Van Hecke heeft blijkbaar de buien zien hangen. Het akkoord tussen de VRT en Belgacom is volgens hem geen samenwerkingsovereenkomst. Hij zegt: 'Het kopen van uitzendrechten is een zeer eenvoudig dossier dat volledig tot de bevoegdheden van het management behoort. Of het nu gaat om de rechten voor de Champions League of om de rechten voor de Belgische voetbalcompetitie, dit maakt weinig verschil. De VRT heeft geen enkele daad gesteld waarbij een tussenkomst vereist was van de raad van bestuur of van de Vlaamse Regering.'

Wat is een samenwerking en wat is een strategische alliantie? In de van Dale staat dat een samenwerkingsovereenkomst een overeenkomst is om met elkaar gemeenschappelijk te werken en in overleg te handelen. Een strategische alliantie kan rond een deeldossier een bondgenootschap inhouden. In dit geval is volgens mij op zijn minst sprake van een samenwerkingsovereenkomst of van een strategische alliantie.

Toen u in het parlement onze vragen beantwoordde, wist u waarschijnlijk wat de gevolgen zouden zijn. Zo'n belangrijk dossier moet toch op zijn minst worden voorgelegd aan de raad van bestuur.

Ik probeer me zo soepel mogelijk op te stellen inzake de redenering van de heer Van Hecke. Toch is hier volgens mij duidelijk sprake van een strategische alliantie. De vraag is echter hoe wij dit

Decaluwe

kunnen controleren wanneer we niet beschikken over duidelijke informatie. Mijnheer de minister, hoe kunt u dat controleren?

Ook inhoudelijk zal dit dossier vooral draaien rond the letter of intent. De VRT heeft met Belgacom een soort van non-disclosure agreement gesloten, een soort van contractuele zwijgplicht over de implementatie van de voetbalbeelden op de openbare omroep. De vraag is natuurlijk of een openbare omroep zijn neutraliteit moet prijsgeven als argument in een strijd tussen kabeldistributeurs. Ook over die letter of intent weten we tot op vandaag bijzonder weinig.

Vorige week heeft de heer Deseyn in de Kamer vice-premier Vande Lanotte daarover onder-vraagd aangezien ook Belgacom betrokken partij is. Uit het antwoord bleek dat deze letter of intent eind april zou zijn ondertekend. Deze dateert dus van voor de bieding en kan juridisch worden geïnterpreteerd als een samenwerkingsverband dat eventueel in strijd is met de wet op de mededinging. Al deze zaken heb ik vernomen via contacten. Ik kan het zelf niet controleren. Mijnheer de minister, ik hoop dat u die letter of intent wel hebt en dat u daarop een duidelijk antwoord kunt geven.

Het is de profliga die de zes loten heeft opgebouwd. Op bepaalde loten kunnen zowel de opennetzenders als de betaalzenders bieden. Zij zijn daarin elkaars concurrenten. Voor die loten kunnen zij bijgevolg niet afspreken wie waarop zal bieden. Dat zou neerkomen op een verboden marktverdeling die in strijd is met het Europees en Belgisch mededingingsrecht.

Volgens de letter of intent zou de samenwerking tussen Belgacom en de VRT zich vertalen in een merknaam: TV11 of 11TV want de naam moet ook bruikbaar zijn aan de andere kant van de taalgrens. We hebben in deze commissie destijds heroïsche debatten gevoerd over Sporza. Als het de bedoeling is dat het logo van Sporza verdwijnt en het logo van TV11 of iets anders in de plaats komt, dan zal CD&V dat niet aanvaarden. Sporza is een goede merknaam en een goed product. Mijnheer de minister, ik hoop dat ook u niet akkoord zult gaan met de naamswijziging.

Tot slot wil ik het nog hebben over de problematiek van de vrije nieuwsgaring. Wie destijds een

grote tegenstander was van het decreet op de vrije nieuwsgaring, is er nu de grootse supporter van. De vraag is echter of die pakketten wel conform de vrije nieuwsgaring zijn.

Daarnaast is er ook de problematiek van het tweedeklassevoetbal en van de regionale omroepen. In de definitie van vrije nieuwsgaring is sprake van een exclusiviteitshouder. Een exclusiviteitshouder is elke omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap. Belgacom is tot op vandaag geen omroep die erkend is door de Vlaamse Gemeenschap. Hoe kan dit worden verklaard? Dit is zeer belangrijk voor de regionale televisieomroepen. Als er geen duidelijkheid komt, dan zullen de regionale televisieomroepen de klos van het verhaal zijn. Het zesde pakket gaat immers over het tweedeklassevoetbal dat bijzonder goed uit de verf komt op regionale zenders zoals WTV en Focus. De vraag is nu of Belgacom, of de VRT via de sublicentie, al die wedstrijden van tweede klasse zal uitzenden. Dat lijkt me op materieel vlak bijzonder moeilijk. Als Belgacom en de VRT alle wedstrijden in beeld zouden brengen – daarbij is ook sprake van uitzendingen op maandag – dan betekent dit dat de regionale omroepen op zondag geen beelden meer kunnen uitzenden van het tweedeklassevoetbal. Dat zou bijzonder slecht zijn voor de kijker, voor de regionale omroepen en voor het tweedeklassevoetbal.

Indien de VRT die beelden niet uitzendt, zullen de regionale omroepen waarschijnlijk moeten betalen aan de VRT en Belgacom terwijl ze die beelden vandaag vrij kunnen opnemen en uitzenden en hun financiële situatie niet bepaald rooskleurig is. Dit alles is te wijten aan de hebbigheid van de profliga.

Mijnheer de minister, ik wil u een aantal concrete vragen voorleggen. In welke mate werd de raad van bestuur van de openbare omroep tot op vandaag betrokken bij of ingelicht over de afspraken en onderhandelingen met Belgacom?

Wordt de sublicentie die Belgacom geeft aan de VRT gezien als een strategische alliantie die zelfs invloed heeft op de financiële situatie van de gemeenten via Telenet? Of wordt het hele probleem gewoon opgevat als een eenvoudige aankoop van filmrechten, zoals de heer Van Hecke stelt?

Ten derde: zijn de pakketten onderzocht op hun respect voor het decreet over de vrije nieuwsga-

Decaluwe

ring? Ik denk dan meer specifiek aan de regeling voor het magazine en de uitzendmogelijkheden van de regionale tv-omroepen. Vandaag kunnen ze dat nog steeds mits enige inspanning gratis doen, maar dat zal op termijn wellicht niet meer kunnen.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik wil vanuit een andere invalshoek gelijkaardige vragen als de heer Decaluwe stellen. Op 9 mei ontvingen we het bericht dat het voetbalcontract is toegewezen aan Belgacom. Dat deed vragen rijzen. Het is evident dat voetbalcontracten een geladen zaak zijn. Het gaat over veel geld, en de belangen zijn enorm. Ik ben me ervan bewust dat veel aspecten van het probleem niet tot de bevoegdheden van Vlaanderen of van de minister behoren. Andere aspecten zijn dat echter wel, en er tekent zich een interessant totaalbeeld af waarover we echt moeten debatteren.

Ik stel vast dat de profliga het spel vanuit zijn standpunt goed heeft gespeeld. Men heeft me verteld dat de profliga zich heeft geïnspireerd op wat in Frankrijk gebeurt. De liga heeft de marktwetten laten spelen. De hoogste bieder krijgt de rechten. De bedragen zijn sterk gestegen. De enen vinden dat er correct is gehandeld, de anderen dan weer juist niet. Dat getouwtrek leidt ertoe dat men zich ook in de media de vraag stelt of er in augustus überhaupt wel voetbal op tv te zien zal zijn.

Ik stel ook vast dat er nieuwe marktspelers zijn opgedoken. Alle vergunninghouders-zenders en providers hebben zich aangeboden. Belgacom, dat de rechten verwerft, heeft geen uitzendvergunning. Hoe moet dat verder? En aantal pakketten of loten waren uitdrukkelijk bestemd voor het open net. Velen vinden het belangrijk dat voetbal ook moet kunnen worden bekeken door mensen die niet betalen en geen decoder hebben. Hoe moet het verder als blijkt dat een telecombedrijf de rechten verwerft?

En dan is er nog het verhaal over de VRT zoals de heer Decaluwe het heeft uiteengezet. Het gaat over 36 miljoen euro, waarbij de VRT een medespeler is. Wat staat daartegenover? Moet de VRT een gedeelte betalen? Wie zorgt voor de opnames

en de kosten? Past dat in het budgettaire plaatje? Wat kost het de belastingbetaler om die rechten bij de VRT te krijgen?

De heer Decaluwe heeft de spanning tussen de twee telecombedrijven vermeld. Eén van beide kreeg forse steun van de overheid. De telecombedrijven zien in voetbal een mogelijkheid om een serieus aandeel in de opkomende markt van de digitale televisie te verwerven. Ze zijn echter nog niet klaar om tegen augustus alles in orde te krijgen. De belangen van de kijker indachtig vraag ik me af hoe het verder moet.

Op juridisch vlak is het laatste woord nog niet gezegd. In Vlaanderen hebben de kandidaten tegen elkaar opgeboden, met alle voordelen voor de profliga maar ook veel nadelen voor de belastingbetaler.

Aangezien de profliga zelf stelde dat men enkel kon bieden op pakketten waarvoor men ook in aanmerking komt, stelt zich de vraag of Belgacom over een vergunning beschikt om uit te zenden. Zo ja, sinds wanneer is dat? Het is een retorische vraag, want ik denk dat het antwoord negatief is. Bestaat er een overeenkomst tussen Belgacom en de VRT? De profliga liet dat op haar persconferentie uitschijnen. Wie nam die beslissing? Kloppe de geruchten over de samenwerking, met inbegrip van de details van de productie? Wie draagt welke financiële last?

Op welke manier zullen de belangen van de kijker gevrijwaard blijven? Volgens de heer Van Hecke wint het Belgisch voetbal, zo lees ik op www.vrt-nieuws.net. Heeft hij het over de clubs, de kijkers, of over anderen? Worden de belangen van de kijkers gevrijwaard? Kan men exclusiviteitscontracten afsluiten over het uitzenden van beeldverslagen? Is dit alles niet in tegenspraak met het decreet op de vrije nieuwsgaring? Belgacom is geen tv-zender. Is het decreet dan nog wel van toepassing? En hoe zit het met de belangen van de regionale televisie?

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik wil eerst de context schetsen. De wetgever laat al jaren toe dat er concurrentie op het vlak van de inhoud is. In 1989 is dat begonnen met de oprichting van

Stassen

VTM. Anderzijds heeft de overheid concurrentie inzake distributie toegelaten en zelfs gestimuleerd, tussen Telenet, Belgacom en nog andere spelers.

De voetbalbond heeft een monopolie en wil dat gebruiken om er zo rijk mogelijk van te worden. De bond maakt gebruik van die concurrentiële context en het feit dat hij iets aanbiedt dat iedereen wil zien. Een aantal spelers kunnen bieden, en wie het meeste betaalt, kan die rechten krijgen.

Binnen die context zijn er een hele reeks wetten die dit regelen. Er is de mededingingswet en er zijn andere federale wetten. Er zijn de Europese wetten terzake en de Vlaamse mediawetten. Er is het contractrecht. Het lijkt me normaal dat binnen die context verschillende spelers ervoor zorgen dat hun aanbod aantrekkelijk is.

De context is echter veranderd. Vroeger bestond er een soort gentlemen's agreement, dat nu doorbroken is doordat de Vlaamse Mediamaatschappij de internationale voetbalrechten van de Champions League heeft verworven. Vroeger was er een soort herenakkoord waarbij internationale dingen, zoals de Wereldbeker en de Champions League voor VRT waren, en de nationale rechten voor VTM. Dat is althans mijn aanvoelen, hoewel dit niet expliciet werd gezegd. Iedereen werd daar beter van. Iedereen kon zien wat hij wilde zien op de diverse zenders en men betaalde zich er niet blauw voor. Nu dat is doorbroken, is echter de concurrentie losgebarsten. De voetbalbond heeft gebruik gemaakt van het feit dat de concurrentie inzake distributie tussen Belgacom en Telenet zeer hard is, net als de concurrentie inzake inhoud tussen VRT en VTM.

De vraag hier rijst of er een inbreuk is gepleegd op de mediawetgeving, waarover u bevoegd bent. De andere controles zullen wel federaal gebeuren, via het mededingingsrecht. Daar zal wel over worden geoordeeld via de rechtbank of arbitrage. De symboolwaarde van dit dossier is zeer groot, maar de vraag rijst of daardoor het dossier niet te veel aandacht heeft gekregen. Het is immers vergelijkbaar met het contract dat VRT heeft met Disney, met de aanbieders van Formule-1, met Woestijnvis of andere huizen. Gaat het hier niet over hetzelfde? VRT heeft een aanbod gekregen van Belgacom, waarbij er sprake is van een soort

sublicentie: een deel van de beelden die zullen worden gemaakt door Belgacom, zullen de kijkers op een open net kunnen bekijken.

Ik begrijp dat dit de concurrentie tussen de grote mediagroepen en distributeurs in België alleen maar groter heeft gemaakt. Ik ben helemaal geen groot voorstander van concurrentie en liberalisme, maar men heeft dit nu eenmaal een aantal jaren geleden toegelaten en kan nu dus niet zeggen dat het niet zo mag. Wel kan men decretaal oordelen dat de VRT, die voor 100 percent, op de reclame-inkomsten na, wordt gefinancierd door de Vlaamse Gemeenschap, niet mag meedingen. Men kan als overheid de VRT verbieden om met belastinggeld te gaan concurreren op de markt. De vraag is of dat goed is, en wat de gevolgen ervan zijn. Maar we hebben dit toegelaten, van 1989 tot nu, met de huidige situatie als gevolg, alle grote woorden over strategische allianties en merknamen ten spijt. Het gaat hier gewoon over een contract tussen Belgacom, dat het aanbod heeft eens de rechten verworven zijn, en een maatschappij die deze beelden op een open net kan zetten. Dat is dan een soort onderaannemingscontract van de VRT. Ik vermoed dat het zo gelopen is. De vraag is of het correct is verlopen volgens de mediawetgeving en alleen die vraag moet vandaag aan de orde zijn. Door de symboolwaarde werden er sterke, weliswaar goed bedoelde uitspraken gedaan. Maar tenzij ik totaal verkeerd ben ingelicht, is men binnen de krijtlijnen gebleven.

Wie wil dat de VRT niet meer kan concurreren, moet dat dan heel duidelijk zeggen en niet de speelruimte van de VRT in de huidige context trachten te beperken.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ook wij willen ons graag aansluiten bij de interpellatie van de twee leden. Over het voetbalcontract zelf is er al heel wat gezegd. Mijnheer Stassen, ik ben het niet met u eens wanneer u zegt dat de VRT en VTM hetzelfde zijn. Er is natuurlijk een overduidelijk verschil: VTM is een privé-maatschappij en de VRT is een openbare omroep. Dan kan men onmogelijk zeggen dat ze dan maar allebei op de markt moeten vechten om contracten of allianties. Men kan ze niet met elkaar vergelijken. Voor de VRT gelden er, omdat ze het statuut van openbare omroep

Ceysens

heeft, andere regels dan voor VTM. (*Opmerkingen van de heer Jos Stassen*)

Er is een verschil wat de mogelijkheden betreft op de markt. Als VTM zin heeft een exclusief contract af te sluiten met wie dan ook, dan is dat uiteindelijk haar zaak. Wij kunnen VTM niet verbieden iets te doen, want het is een privé-maatschappij. Ze doet op die markt wat ze wil, binnen de bestaande regelgeving. Dat is niet zo wat de VRT betreft.

De heer Jos Stassen: Maar er zijn toch contracten met Disney en de aanbieders van Formule-1?

Mevrouw Patricia Ceysens: Men kan dat niet vergelijken.

Voor ons is hierbij de neutraliteit van de openbare omroep belangrijk, maar ook de transparantie. Dat heb ik minder gehoord. We moeten op de hoogte zijn van wat er gebeurt binnen de openbare omroep.

Het is natuurlijk kort dag. Op 10 augustus 2005 zal de eerste wedstrijd worden gespeeld. Mijnheer de minister, u zult begrijpen dat we vinden dat het niet kan dat de Vlaming helemaal geen voetbal meer op televisie zou krijgen. Dat is de grens voor ons in dit dossier.

Ik zeg dit niet omdat ik ernaar zou kijken, maar ik heb vier mannen in huis, dus ik weet onder tussen wel wat voetbal voor mannen betekent. (*Gelach; opmerkingen*) Ik vind dat mannen af en toe ook wel eens recht hebben op iets. (*Gelach*) Ik durf heel ver te gaan voor vrouwenrechten, maar mannen hebben ook hun rechten. Voetbal blijkt er één te zijn.

Waarom leggen wij hierop de klemtoon? Veel meer dan om voetbal gaat het om digitaal Vlaanderen. Het is het eerste voorsmaakje van digitaal Vlaanderen. De strijd is losgebarsten. Bij het toekennen van het voetbalcontract is die even tot een hoogtepunt gekomen. Er staan echter nog andere zaken op stapel. Ik denk daarbij aan de themakanalen, de verrijkte inhoud, de dienstverlening, de vraag hoe de VRT moet omgaan met wie het signaal vraagt.

Waar de VLD geen zin in heeft, is om het dossier over digitaal Vlaanderen als plakjes salami opge-

diend te krijgen. Een schijfje voetbal, een schijfje themakanaal, een schijfje on-demandtelevisie, daar hebben wij geen zin in. We vrezen dat dit onze koploerspositie ernstig in gevaar brengt.

Mijnheer de minister, we hebben nood aan een Pax Digitalis. Wilt u daarin het voortouw nemen? Voor ons is dat op dit ogenblik onvoldoende duidelijk. We weten onvoldoende of er sturing is, of er voldoende inspanningen worden geleverd om de spelers rond de tafel te brengen. De Pax Digitalis is in het belang van digitaal Vlaanderen.

Een tijd geleden hebben we aan u gevraagd om met een discussienota naar het parlement te komen. We herhalen dat daar dringend nood aan is. Indien dat niet gebeurt, geven we onze koppositie prijs. Dat kan voor ons niet.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de heer Decaluwe heeft al heel wat zaken naar voren gebracht. Ik ga daar niet dieper op in. Met veel plezier stel ik vast dat zowel CD&V als de N-VA de rol van de oppositie op zich nemen.

De heer Kris Van Dijck: Er is anders geen oppositie! (*Gelach*)

De heer Jurgen Verstrepen: Ik vraag me af of er wel overleg wordt gepleegd binnen het kartel en binnen de kabinetten.

Uiteindelijk komt het er in dit dossier op neer dat de kijker niet wakker ligt van wie nu uiteindelijk de voetbalwedstrijden uitzendt. Hij wil enkel goed voetbal.

Mijnheer de minister, op de actuele vragen hebt u inderdaad geantwoord dat 'wanneer er zich verticale verbindingen voordoen, wanneer distributeurs ook 'content' gaan brengen en op rechten bieden, dan brengt dat' – en dat is belangrijk – 'een eventuele herpositionering mee van de overheid. De overheid moet zich daarover beraden omdat het gaat om een evolutie of revolutie met maatschappelijke consequenties.' U hebt dat in oktober 2004 gezegd. Een aantal antwoorden op uw opmerkingen zijn al ingevuld. Ook hier stellen we vast dat u achter de feiten moet aanhollen.

Verstrepen

Op 18 februari 2005 is deze commissie ingegaan op een uitnodiging van Belgacom. U was daar niet bij. We hebben daar de voorstelling gekregen van de uitrol van digitale televisie. We hebben toen een gesprek gevoerd met de heer Bellens, de topman van Belgacom. Toen we hem de vraag stelden over de voetbalrechten, zei hij dat voetbal het bedrijf niet interesseerde. In verhouding waren die veel te duur. De return in de boekhouding van een dergelijk contract was voor hen niet interessant, zo zei hij. Ik merk dat gewoon even op. Ik trek daaruit geen conclusies.

Op 10 mei doet Belgacom een bod. Twee dagen later heeft de VRT plots een akkoord. Ik zal niet vragen of men u daarover heeft ingelicht. Ik vermoed dat dit niet het geval was. Dat zegt wel iets over uw verhouding met de omroep. De VRT voedt u met dossiers en u aanvaardt die klakkeloos. Dat weten we al langer.

Bedrijven die worden gevoed met overheids gelden bieden op dit moment zo hoog mogelijk. Belgacom heeft nu zo hoog mogelijk geboden op de rechten voor voetbalwedstrijden. Geïnteresseerde commerciële bedrijven kunnen daar niet tegen op. VTM heeft een plan met reclame-inkomsten. Punt aan de lijn. Belgacom en de VRT krijgen overheids gelden. Dan is het gemakkelijk om in een extra budget te voorzien!

Als ik de berichtgeving mag geloven, heeft Belgacom een aanvraag ingediend als omroep. Ik verwijs opnieuw naar het citaat. Een herpositionering van de overheid is nodig. De overheid – u en de partijen – moeten zich daar dus over beraden. Er is geen beraad geweest. U bent in snelheid gepakt. Dat is pech. De digitale evolutie en de verticale en horizontale bindingen zullen in de toekomst nog sneller gaan.

Mijnheer de minister, welke herpositionering van de overheid zult u nu, na de feiten, doorvoeren? Wat zult u ‘asap’ – onverwijld durf ik niet meer te gebruiken – doorvoeren? Ik merk dat de vragen van mijn collega’s dezelfde zijn en ben benieuwd naar uw antwoord.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de vraag die

mij het meest bezig houdt, is wat de kijker hieraan heeft. Mocht het gaan om een louter opbod tussen commerciële actoren zou dat irrelevant zijn. De rol van de kijker is een typische vraag die we stellen bij de relatie met de openbare omroep.

Belgacom heeft samen met de VRT 36 miljoen euro geboden voor de voetbalrechten. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe en de heer Kris Van Dijk*)

Dit is geen juridische tekst. Straks zal minister Bourgeois wel duidelijkheid verschaffen over het exacte bedrag.

Als er 300 euro zou worden gevraagd om de matches te zien op vrijdagavond, dan moet Belgacom zowat 120.000 kijkers overtuigen om zich te abonneren om uit de kosten te komen. Ik hou dan geen rekening met supplementaire inkomsten uit reclame. Mijnheer de minister, de vraag is of dat haalbaar is. Wat is hierbij de inbreng van de VRT?

De televisieaspiraties van Belgacom zijn duidelijk. Het bedrijf zal op het vlak van de digitale televisie een concurrent worden van de huidige monopolist Telenet. Concurrentie kan in het voordeel van de kijker spelen. Dat geldt ook voor het voetbal. Concurrentie is prima zolang dat niet met ons geld gebeurt. We betalen nu al zoveel voor de dotatie van de VRT. We willen uiteraard niet nog eens betalen voor het bekijken van wedstrijden. Als ze wedstrijden aanbiedt op het open net, moet de VRT ze vanzelfsprekend gratis tonen of zich beperken tot samenvattingen.

Als de VRT een alliantie aangaat met Belgacom, is dat dan een slechte zaak voor de kijker? Ook VTM en VT4 hebben al een alliantie afgesloten voor het verwerven van de uitzendrechten voor de volgende wereldbeker voetbal. Daar viel niemand over. Via een alliantie kunnen de troeven van de partners maximaal worden uitgespeeld.

Nu gaat het om een overheidsbedrijf. Dat ligt voor ons veel gevoeliger. Mag een overheidsbedrijf dan niet samenwerken met een privé-partner als ze er voor zorgt dat de markt niet wordt verstoord? Sterker nog. Heeft de VRT niet de plicht om de beste partner te zoeken? Sluit dat niet naadloos aan bij hun opdracht om onder meer te zorgen voor informatie en ontspanning voor alle Vlamingen?

Natuurlijk beweegt de VRT zich hier op een zeer commerciële markt. Hoe ver kan een overheids-

Caron

bedrijf daarin gaan? Hoe ver reikt de opdracht van de VRT op een dergelijke markt? Mag dat niet? Stel dat ze zich daar niet op mag bewegen. Veroordelen we de eigen omroep dan niet tot een nichezender? Op een commerciële markt moet men over commerciële wapens beschikken. Ik wil daarmee vandaag geen ander debat openen. Als we de discussie daarover voeren, moeten we die vraag echter wel stellen.

Als we op de commerciële markt komen, moeten we dan voor dit soort rechten en de daaruit voortvloeiende uitzendingen geen andere inkomsten zoeken? Ik denk daarbij aan merchandising of zelfs reclame. Radio Donna is toch ook zo een product! Waarom zou dat dan niet gelden voor Formule 1, voor wielrennen of voor voetbal? Met het uitgespaarde geld kunnen er ook andere en kleinere sporten worden getoond. Dat geldt ook voor andere programma's die geen plaats vinden op de commerciële zender.

Mijnheer de minister, de vraag die mij bezig houdt, is of de kijker er beter of slechter van wordt. Als we goede voetbalwedstrijden krijgen die goed omkaderd zijn, die worden getoond op een open net en aan een lage prijs, dan vervult de omroep zijn rol. De kijker wordt daar inderdaad beter van.

Wat ik ook wil weten, is of wat de VRT doet in strijd is met de Vlaamse regelgeving, met de geest en de letter van de beheersovereenkomst. U bent zelf een van de kijkers. Wordt de kijker er beter van?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik zal beginnen met de context te schetsen. De situatie is totaal anders dan bij de vorige biedingen voor de voetbalrechten. Andere en grotere spelers doen nu mee. Ze hebben andere bedoelingen dan de tv-zenders. Dat is belangrijk om weten.

Mijnheer Verstrepen, ik heb ook contacten gehad. Belgacom was inderdaad niet geïnteresseerd in het voetbal. Belgacom wil een triple player worden, met de distributie van telefonie, internet en omroepkanalen, net zoals Telenet. Dat is de

essentie. U kunt dat betreuren. Sommige mensen hebben daar bedenkingen bij. Dat is echter de evolutie van de markt. Dat gebeurt wereldwijd. In dit geval beslist een telecombedrijf zich op de tv-markt te begeven. Het aspect dat ons wel moet bezig houden, is de convergentie van inhoud en distributie.

Voorafgaandelijk is er heel veel gepraat. Ikzelf heb veel contacten gehad, net zoals mijn kabinet. Veel parlementsleden hebben ook contacten gehad. De spelers voor dit contract hebben veel contacten gehad met elkaar. Uit een aantal elementen kan ik afleiden dat het eerste doel van Belgacom niet was voetbalrechten te verwerven maar wel om een triple player te worden. De strijd gaat niet zozeer tussen de VRT en VTM.

De voetbalbond heeft in twee keer – op 4 en 9 mei – bekendgemaakt dat ze de tv-rechten voor de volgende drie seizoenen toekent aan Belgacom. Belgacom had er 36 miljoen euro voor veiled. De wereld van de voetbalbond is vrij gesloten. Voor zover ik weet, was er een bod van 31,5 miljoen euro. Daarbovenop kwam nog een bedrag van 4,5 miljoen euro indien het om een exclusiviteitscontract ging.

Op zich gaat het hier om een privé-aangelegenheid. Het Vlaams Parlement noch ik als minister van Media hebben er iets mee te maken. De voetbalbond besteedt rechten uit en stelt daartoe een contract op. De VRT en andere spelers hebben een bod gedaan. Nu blijkt er discussie te bestaan over de naleving van de regels die de voetbalbond zelf heeft opgesteld en de mededingingsregels. Ik betreur dat dit gebeurt. Mevrouw Ceysens, het zou goed zijn dat er inderdaad voetbal kan worden getoond op 10 augustus. Ik neem aan dat u niet vindt dat dit de verantwoordelijkheid is van de minister van Media. Er is discussie en mogelijkheid tot discussie over de wijze waarop de voetbalbond de gunning heeft gedaan. Er is een zaak in kort geding. PayTV en BeTV stellen dat hun rechten geschonden zijn. Het recht op een hoger bod werd volgens hen niet gerespecteerd.

Daarnaast heeft de Raad voor Mededinging ook een procedure opgestart. Ze gaat na of de voetbalbond de eigen regels heeft nageleefd. Telenet betwist dat. De raad gaat ook na of de mededingingsregels in het algemeen maximaal spelen. Telenet beweert dat de optelsom van de hoogste individuele biedingen op de zes pakketten meer is

Bourgeois

dan het bedrag van 36 miljoen euro. Ik weet dat niet. Dat moet worden uitgemaakt door de raad.

De stelling van de oppositie dat het onmogelijk wordt voor andere spelers om mee te doen, wordt hierdoor echter ontkracht. Blijkbaar leggen andere actoren bedragen op tafel die minstens even hoog zijn. Meer nog. Telenet stelt dat het geheel van de individuele biedingen meer bedraagt dan het bod van Belgacom.

Er wordt ook beweerd dat in de voorwaarden van de voetbalbond staat dat in dit geval wordt gekeken naar de individuele biedingen. De Raad voor Mededinging zou ook deze mening zijn toegedaan omdat dan de concurrentie maximaal speelt.

Dat is niet onze zaak. De raad zal daarover een oordeel vellen. Er bestaat onduidelijkheid over. De kijker zou daarvan op een bepaald moment het slachtoffer kunnen worden.

Belgacom heeft het contract binnengehaald. Een aantal van de rechten verleent ze in sublicentie aan de VRT. Daar is niets mis mee. De voetbalbond zegt zelfs niet dat een bidder een omroep moet zijn om de rechten te kopen. Onze gecoördineerde mediadecreten zeggen daar niets over.

Voor ons geldt het belang van de kijker en de naleving van de regels die wij opleggen aan de VRT zoals bijvoorbeeld de mediadecreten. Dit is het oogpunt van het algemeen belang. Voor zover ik op de hoogte ben, zullen de rechten van de kijker in open net minstens dezelfde zijn als voorheen. Er zal zelfs een groter aanbod zijn door de magazines op vrijdag en maandag, enzovoort. De situatie is echter niet duidelijk voor wat het tweedeklassevoetbal betreft. De heer Decaluwe heeft daar al op gewezen.

Er zijn vooraf heel wat gesprekken gevoerd. De heer Decaluwe refereerde ook aan een communiqué van de VRT. Daarin zou zijn meegedeeld dat de gesprekken met Telenet zijn afgesprongen op 30 augustus. Ik ken dit communiqué niet. Wat ik wel weet, is dat er veel gesprekken zijn geweest, tot kort voor het moment dat er moest worden geboden. Volgens mij hebben alle partijen in dit dossier met elkaar gepraat. De gesprekken tussen Belgacom en de VRT zijn afgerond op het laatste

moment. De intentieverklaring is ondertekend op 29 april 2005, het moment waarop Belgacom moest beslissen om zijn bod binnen te brengen. Ook de VRT heeft een bod uitgebracht op pakketten die de kijker als opennetzender wilde verwerven. De VRT heeft echter geen gunning gekregen.

Na de toewijzing van Belgacom hebben de VRT en Belgacom onderhandelingen opgestart over de sublicentie. Het gaat dan over de prijs van de pakketten, de productie, de wijze van uitzenden, enzovoort.

Het is duidelijk de bedoeling van de VRT en van Belgacom om de voetbalprogramma's onder een gemeenschappelijke naam uit te zenden. Diverse samenwerkingsvormen die zijn gesloten inzake de pakketten, de productie, de magazines, de uitzending, de prijs, enzovoort, behoren tot de operationele bevoegdheid van het directiecomité. De heer Caron heeft gezegd dat er samen is geboden. Dat is niet zo. Er is niet zoiets als een tijdelijke vereniging tussen de VRT en Belgacom. Door de omstandigheden is echter de facto een niet-institutioneel samenwerkingsverband ontstaan. Het gaat niet over een nieuwe vennootschap die gezamenlijk wordt opgericht maar over een zeer verregaande samenwerking.

Ik herhaal dan ook wat ik heb gezegd in oktober. Er zou immers een gezamenlijke bieding plaatsvinden onder de vorm van een tijdelijke vereniging of een nieuwe vennootschap. Daarbij zou onder een gemeenschappelijke merknaam worden uitgezonden. Dit is een stap te ver. De openbare omroep kan geen voetbalprogramma's brengen onder een merknaam die evenzeer door een betaalomroep wordt gebruikt. Ik heb ook vroeger al gezegd dat het niet kan dat de VRT met een privé-uitgever gezamenlijk tijdschriften zou uitgeven onder een gemeenschappelijke benaming. Dat zijn allianties die te ver gaan. Dat is een bevoegdheid van de raad van bestuur. De raad van bestuur bepaalt de strategie en de samenwerkingsverbanden. Ik heb dit ook aan de gedelegeerd bestuurder laten weten. Ik beschik terzake over geen enkele bevoegdheid.

De VRT mag als publieke omroep geen samenwerkingsakkoord sluiten met een van de distributeurs, waarbij het gezamenlijke merk wordt gepromoot. De neutraliteit van de VRT tegenover de verschillende distributeurs wordt daardoor

Bourgeois

geschonden. Het is evident dat de betaaltelevisie van Belgacom een ongelooflijk concurrentievoordeel zou krijgen ten aanzien van andere zenders wanneer de VRT op zondagavond een integrale match zou uitzenden onder de benaming 11TV waarbij onder dezelfde naam reclame zou worden gemaakt om betaaltelevisie te brengen. Dat kan niet. Bovendien blijkt dat de integrale uitzending op zondagavond een sublicentie is voor 18 maanden. Dit zou dus een mogelijke aanloop kunnen zijn naar het aanbod van hetzelfde programma achter decoder en tegen betaling. Dat gaat te ver in de convergentie. Ik zie trouwens niet in waarom de VRT de naam Sporza niet verder zou gebruiken. Als Belgacom de rechten rechtsgeldig heeft verworven, dan kan de VRT perfect via sublicentie die rechten overnemen. Daarvoor hoeft die stap verder absoluut niet te worden gezet.

Er zijn nog een aantal andere mediarechtelijke aspecten. Er bestaat inderdaad een recht op vrije nieuwsgaring. We zullen een deel van de mediaderechten moeten wijzigen onder druk van Europa. Het zal niet enkel meer gaan over onze omroepverenigingen maar ook over omroepverenigingen uit het buitenland die exclusieve rechten hebben.

Belgacom was tot nu toe geen mediaspeler maar een aanbieder van internet en telefonie. Belgacom moet nu een particuliere omroep zijn in de zin van artikel 56 als het zelf wil uitzenden en betaaltelevisie wil brengen. Er zijn een aantal bepalingen. Zo kan een erkenning als betaalomroep of als doelgroep- en themaomroep worden aangevraagd. Dat is tot nu toe niet gebeurd. De kennisgeving als televisiedienst bij het Vlaams Commissariaat voor de Media, die nodig is voor het betalend bekijken van de voetbalprogramma's (pay-pre-view) is wel gebeurd. Als Belgacom de transmissie van programmasignalen wil verzorgen, en dus aanbieder wordt van een kabelnetwerk, moet daarvoor ook een kennisgeving gebeuren bij het VCM. Op dit moment heeft Belgacom Skynet NV, een dochter van Belgacom, wel een kennisgeving als televisiedienst gedaan bij het VCM. Belgacom heeft zich verder ook aangemeld als verdeler van omroepprogramma's, dus als aanbieder van een kabelnetwerk.

De rechten van de vrije nieuwsgaring heb ik al eerder beklemtoond. De rechten van de kijker worden door het Vlaams Parlement maximaal

ge vrijwaard. Bij exclusiviteit kunnen een aantal minuten worden gekocht door de concurrent, met de nodige beperkingen natuurlijk.

Ik weet niet of de abonnees van betaaltelevisie in een eerste fase even goed gediend zullen zijn als nu het geval is. Het betaaltelevisieaanbod zal in een beginfase kwalitatief minder goed zijn en minder abonnees kunnen bereiken. Dat is echter een privé-aangelegenheid waarbij het parlement niet betrokken is.

De evenementenregeling blijft ook van kracht. Ik ga daarop niet in detail in.

Wat de regionale omroepen en het tweedeklassevoetbal betreft, heeft de profliga voor het eerst, in de vorm van lot 6, de uitzendrechten voor het tweedeklassevoetbal verkocht. Een aantal van die uitzendrechten zullen via een sublicentie door Belgacom worden doorverkocht aan de VRT. De VRT zal in uitvoering daarvan een magazine kunnen uitzenden over het kampioenschap van de tweede nationale afdeling. Voor de rechten op de life-wedstrijden van het tweedeklassevoetbal heeft Belgacom geen sublicentie uitgereikt aan de VRT. Die zitten dus nog bij Belgacom.

Tot nu toe hadden de regionale omroepen afspraken met de betrokken voetbalploegen uit tweede klasse. Wanneer de regionale omroepen in de toekomst enkel nog met behulp van de vrije nieuwsgaring over het tweedeklassevoetbal kunnen berichten, dan is dat voor hen een stap achteruit. Ze zullen minder berichtgeving kunnen brengen dat tot nu toe het geval was. Wanneer de VRT zijn magazine pas op maandag brengt, dan betekent dat voor de regionale zenders dat hun uitzending zou worden verschoven naar dinsdag. De nieuws waarde en de attractiviteit zullen dan ook sterk verminderen.

Iedereen is zich bewust van dit probleem, ook Belgacom en de VRT. Er moet dan ook een oplossing worden gezocht. Er moeten constructieve gesprekken worden gevoerd tussen Belgacom, de VRT en de regionale zenders. Indien gewenst, ben ik bereid daaraan deel te nemen.

Tot slot wil ik het nog hebben over de digitalisering waarnaar mevrouw Ceysens heeft verwezen. We zijn daar volop mee bezig. We bestuderen het en laten ons adviseren door experts, ook exter-

Bourgeois

ne om twee meningen te horen. Velen zeggen dat digitalisering een evolutie is, en geen revolutie. Het gebeurt gaandeweg. Het beeld dat wordt geschetst, waarbij de kijker enkel nog pakketjes zal kopen en de gewone zender zal verlaten, is volgens mij niet correct. Wat de verdere toekomst betreft, zijn natuurlijk wel verschuivingen mogelijk.

Wat mij vooral bekommert, is het aspect van de interactiviteit, van de verrijkte inhoud, van de digitalisering van het archief. Daarmee moeten we ons in de eerste plaats bezighouden. De themakanalen zullen natuurlijk ook aan bod komen. Ik ben nu volop bezig met de opmaak van een digitaal plan voor Vlaanderen. Ik zal dat nog voor de zomer aan het parlement voorleggen. We zullen daarover uitvoerig kunnen discussiëren, ook over de principes die zullen gelden, eveneens ten aanzien van de openbare omroep. De vraag of themakanalen van de openbare omroep mogelijk zijn waarvoor moet worden betaald, zal daar ook aan de orde worden gesteld.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, u hebt een duidelijk antwoord gegeven. U hebt daarbij een aantal juridische aspecten uitgeklaard. Wat de strategische alliantie met de merknaam betreft, delen we hetzelfde standpunt. Wanneer dit echter ook is opgenomen in die letter of intent, dan betekent dit dat de VRT zijn hand heeft overspeeld. Op de raad van bestuur zal duidelijk moeten worden gemaakt dat dergelijke samenwerkingsverbanden met verkoop van merknamen niet mogelijk zijn. De raad van bestuur moet daarin zijn verantwoordelijkheid nemen.

Ten tweede: er is gesproken over de intentieverklaring van 29 april. Het klopt dat er niet samen is geboden. Echter: een intentieverklaring over aspecten van een samenwerking is mijns inziens mogelijk in tegenspraak met de wetgeving op de mededinging. Ik ben geen jurist, en dat is juridisch misschien allemaal onderzocht. Afspraken over de verdeling van de markt kunnen wijzen op kartelvorming. Stel dat er een veroordeling komt, dan heeft de gedelegeerd bestuurder voor de tweede keer zijn hand overspeeld. Wie verantwoordelijkheden opneemt, moet ook instaan voor

de gevolgen. We zullen in elk geval nauwlettend volgen wat de raad van bestuur hierover denkt en of deze zijn verantwoordelijkheden opneemt.

Verder is er het probleem van de regionale tv-omroepen. Het lijkt me compleet onaanvaardbaar dat de beelden van wedstrijden in tweede klasse pas maandagavond in een magazine zouden worden uitgezonden en dat de regionale tv-omroepen pas nadien beelden zouden kunnen uitzenden. Die regionale tv-omroepen hebben de afgelopen jaren zwaar geïnvesteerd in ploegen om tweedeklassevoetbal te kunnen uitzenden, want de profliga en de landelijke tv-omroepen hadden er, gezien de beperkte zendtijd, geen interesse voor. Binnenkort zullen ze daarvoor dus worden gestraft. Belgacom heeft in zijn portefeuille de mogelijkheid voor live-uitzendingen voor regionale tv zitten. Uit een werkbezoek hebben we echter geleerd dat het niet evident is om zo'n uitzending rond een wedstrijd uit tweede of derde klasse op te bouwen.

Als de VRT of Belgacom geen ploeg naar die wedstrijden sturen, dan moet het decreet op de vrije nieuwsgaring worden gerespecteerd. De regionale tv-omroepen moeten dan kosteloos kunnen opnemen en uitzenden. Het zou ongehoord zijn als de regionale tv-omroepen niet alleen mensen zouden moeten uitsturen maar ook nog eens zouden moeten betalen aan de VRT. En alles moet in het werk worden gesteld opdat de openbare omroep het dossier niet misbruikt als een hefboom voor het opleggen van andere samenwerkingsverbanden. Ik doe dus een warme oproep aan de minister om terzake zijn rol te spelen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik dank de minister voor zijn uitvoerig antwoord. Dat soort van belangrijke onderwerpen moet niet informeel maar openbaar in het parlement worden behandeld, mijnheer Verstrepen. Ik neem vrede met het antwoord. De beperkingen die de decreetgever zichzelf met reden heeft opgelegd, impliceren dat we in de afwikkeling van dit dossier een beetje langs de zijlijn staan.

Toch blijf ik met wrange gevoelens zitten. De vaststelling blijft dat er een opbod is gebeurd en de belastingbetaler hoe dan ook een deel van het gelag betaalt. Mijnheer Stassen, ik denk dat er inzake het voetbal nooit een gentleman's agree-

Van Dijck

ment tussen de omroepen heeft bestaan. Ik stel wel vast dat men in het recente verleden heeft geprobeerd om afspraken te maken over internationale manifestaties zoals de Champions League en de wereldbekeruitzendingen. Vaak was het dezelfde marktspeler die stelde dat hij voor alles of niets ging. Er is niet altijd geprobeerd om goede afspraken te maken. Wie het schoentje past, trekke het aan. Op dat vlak heeft de niet-commerciële marktspeler geprobeerd om tot samenwerkingsverbanden te komen.

Afgezien van het feit dat de vergunning wordt gegeven aan een vergunninghouder – in dit geval Belgacom – blijft de vrijheid van nieuwsgaring overeind. Dat geldt ook voor de tweedeklassewedstrijden. Er blijven wel praktische vragen. Men heeft rechten voor eerste en tweede klasse toegekend, en ik vraag me af wie dat allemaal zal opnemen en uitzenden. Er moeten daarover afspraken met de regionale tv-omroepen worden gemaakt. Het lijkt me daarom positief dat de minister aankondigt op dat vlak een initiatief te willen nemen.

Mijnheer Caron, het klopt dat er nieuwe marktspelers zijn. Ze hebben de vrijheid om te proberen voetbal in het pakket op te nemen. Het gaat om veel geld. Wie echter naar Belgacom stapt voor het voetbal, doet dat ook voor telefoon en internet. Wij moeten hun rekening niet maken. Het zal hen geen windeieren leggen, want anders deden ze het niet. Dat is zo klaar als een klontje.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, er is hier gevraagd wat de beste situatie voor de kijker is. Wel, ik denk dat dit een toestand zonder monopolie, met zo veel mogelijk concurrenten is. Vanuit dat oogpunt denk ik dat de minister te gemakkelijk over de intentieverklaring heen stapt. We weten niet precies wat er in die intentieverklaring staat. Als de intentieverklaring een hypotheek heeft gelegd op de bieding en heeft geleid tot een monopoliesituatie, dan mogen we daar niet licht over heenstappen. De minister heeft het over één element: het gezamenlijk aanbieden van de merknaam. Ik heb de indruk gekregen dat hij vindt dat dit een brug te ver is. Was die regeling opgenomen in de intentieverklaring? Het zou goed zijn als we

zouden weten wat daar allemaal in staat. Is daarin een prijsafspraken opgenomen? De indruk is alleszins gewekt dat de intentieverklaring heeft geleid tot het monopolie, en die toestand is niet goed voor de Vlamingen.

Wellicht gelooft u in evolutie; ik geloof in revolutie. Ik denk dat we daarom absoluut nood hebben aan de Pax Digitalis.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik heb een vraag. Is het de bedoeling van de minister om in het digitaal plan dat hij nog voor de zomer wil voorstellen een antwoord te formuleren over de toestand met nieuwe bindingen van de distributeurs?

De minister minimaliseert een beetje zijn mogelijkheden. Hij stelt dat hij aan de zijlijn staat. Op 28 oktober zei hij echter nog dit: 'Dit overstijgt de gewone werking van de VRT. De weerslag is enorm groot. Een beslissing van de raad van bestuur waarin vertegenwoordigers van de Vlaamse partijen zitten is daarom nodig maar niet voldoende. Ook de Vlaamse Regering moet haar zeg hebben.' Beide standpunten staan haaks op mekaar.

De voorzitter: De heer De Clerck heeft het woord.

De heer Stefaan De Clerck: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het concept 'omroep' krijgt een fundamenteel nieuwe invulling. De opdeling in providers en programmamakers vervaagt. De convergentie is een feit. De digitale revolutie is volop bezig. We moeten nagaan hoe we daarmee moeten omgaan. Het voorliggende dossier is een goede aanleiding om na te denken over de rechten en plichten van alle spelers op de markt.

Wie het meeste geld heeft, neemt de beslissingen en kiest zijn onderaannemers. Dat is het spel van de markt. Vandaag gaat het over voetbal, maar straks over Woestijnvis of iets anders. Men bouwt imperia uit, en dat heeft gevolgen. Telenet zal moeten onderzoeken wat de gevolgen voor het bedrijf zijn. De gemeenten bezitten 35 percent van Telenet. Er zit dus overheidsgeld in Telenet.

De Clerck

De Vlaamse overheid geeft geld aan de VRT. We zitten dus in een toestand waarbij Telenet en de VRT mekaar beconcurreren, en ze doen dat allebei met Vlaams geld.

Wat is onze houding? Moeten we überhaupt de VRT als omroep nog in stand houden, of volstaat het ervoor te zorgen dat bepaalde informatie- en cultuurprogramma's nog worden aangeboden? De machtige spelers van vandaag zijn niet langer de omroepen maar diegenen die de distributiekanaalen controleren. We moeten daarover debatteren.

Inzake dit concrete dossier stelt ik vast dat er een intentieverklaring is ondertekend en dat er verder wordt onderhandeld. Er is een afspraak gemaakt. Er is een contract afgesloten. Er is een strategie overeengekomen. De minister heeft gelijk als hij zegt dat volgens de huidige regelgeving het gezamenlijk aanbieden van de merknaam niet kan. Het gaat over veel geld en over een strategische keuze van de VRT. Artikel 12, paragraaf 9, van de gecoördineerde mediadecreten schrijft voor dat de goedkeuring van deelneming aan vennootschappen, verenigingen en samenwerkingsverbanden of van de oprichting van vennootschappen en van strategische aspecten die daaraan zijn verbonden tot de bevoegdheden van de raad van bestuur behoren.

Er is dus meer in het geding dan die gezamenlijke naam. Men had het hele dossier aan de raad van bestuur moeten voorleggen. De raad van bestuur moet daarover beslissen. Ik sluit me daarom aan bij wat anderen daarover hebben gezegd. Ik betwist niet de inhoud van de beslissing, maar wel de wijze waarop ze is genomen. De heer Mary had daarmee naar de raad van bestuur moeten gaan en een onderhandelingsmandaat met bepaalde marges moeten vragen. De heer Mary heeft een beetje met de voeten van de leden van de raad van bestuur gespeeld. Dat is niet correct.

Ik hoop dat de nota van de minister een goede gelegenheid is om over het algemene probleem een fundamenteel debat te voeren. De discussie van vandaag zou er minstens moeten toe leiden dat de heer Mary het signaal krijgt dat hij in uitvoering van de decretale bepalingen zijn raad van bestuur moet respecteren en een mandaat moet vragen om over dit soort van strategische keuzen

te onderhandelen. Artikel 12, paragraaf 9, is niet gerespecteerd. De heer Tony Mary heeft gefaald.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik ben het principieel eens met de heer De Clerck dat goed management vereist dat de manager dat soort van zaken met zijn raad van bestuur bespreekt. Vandaag betalen we de prijs van de politisering van de raad van bestuur. Die raad van bestuur is een bizarre constructie. U weet toch ook dat een bespreking in de raad van bestuur vooraleer een bod wordt uitgebracht, ertoe zou leiden dat de volgende dag heel Vlaanderen weet hoe de kaarten liggen? Ik pleit voor een versterking van de rol van de raad van bestuur. We moeten echter vermijden dat we bedrijfsgeheimen en dergelijke op het publieke forum gooien. We moeten goed nadenken over de gedragscodes van managers en bestuurders. Dan zal die problematiek misschien kunnen worden opgelost. Vandaag is dit echter niet mogelijk, zoals u weet. Mijnheer de minister, ik ben het volkomen eens met uw stelling over het gemeenschappelijke merk en de neutraliteit die in het gedrang zou kunnen komen.

Mijn bekommernis betreft vooral de kijker. Bij de regionale omroepen, en dan vooral wanneer het gaat over tweedeklassewedstrijden, zijn de belangen van de kijker wel degelijk in het gedrang. U hebt voorgesteld om contacten te leggen en een bemiddelende rol te spelen. Mij lijkt het dat de meeste commissieleden vragende partij zijn opdat u dat ook zou doen, in het belang van die kijker.

We zullen dat wellicht ook opnemen in onze motie.

De voorzitter: De heer De Clerck heeft het woord.

De heer Stefaan De Clerck: Als ik stel dat de gedelegeerd bestuurder dit moet voorleggen aan de raad van bestuur, dan bedoel ik niet dat hij alles zou moeten ontvouwen en er een concurrentieel probleem zou worden gecreëerd, integendeel. Hij moet echter de raad van bestuur op de juiste wijze inlichten over de strategische keuzes en desnoods de bevoegdheid vragen en krijgen om te onderhandelen. Wanneer hij echter verklaart dat er geen enkele afspraak en contact is, terwijl het tegendeel blijkt, dan vind ik dat al evenmin correct ten

De Clerck

opzichte van de raad van bestuur. Zij mogen dat niet over hun kant laten gaan.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Ik wil het antwoord van de minister politiek duiden. Het heeft enkele weken geduurd voor we deze interpellatie hebben kunnen houden, omdat het parlement een tijd heeft stilgelegd. In die tijd hebben nogal wat mensen sterke verklaringen afgelegd. Ze hebben gesteld dat het contract tussen Belgacom en VRT niet door de beugel kon en hebben aangekondigd er parlementair werk van te zullen maken om dat tegen te houden. Ze hadden een aantal argumenten om dat te doen.

Mijnheer de minister, vandaag hebt u een heel duidelijk antwoord gegeven, dat de stelling dat de VRT dit niet had mogen doen, totaal nuanceert. De heer Decaluwe was het eens met uw antwoord, maar de heer De Clerck stelt uw antwoord in vraag. Hij heeft gezegd dat het contract dat is afgesloten – u noemt het een sublicentiecontract en oordeelt dat het kan op basis van de decreetgeving inzake media, en zegt dat het binnen de bevoegdheden van de gedelegeerd bestuurder blijft – een strategische alliantie is. Voor hem moet de raad van bestuur, en dus de politiek, dit op straat gooien, met alle gevolgen van dien. De heer Caron heeft die gevolgen reeds aangekaart.

Uw antwoord was heel duidelijk. Het gaat hier niet om een strategische alliantie, maar om een sublicentie, vergelijkbaar met andere contracten die VRT heeft afgesloten met andere grote spelers en die ook veel geld hebben gekost. Zo heb ik het althans begrepen.

Er zijn twee problemen. Wat het eerste betreft, hebt u groot gelijk: de VRT moet niet de promotor worden van een merknaam, van een commercieel pakket dat digitaal wordt aangeboden tegen betaling. Het kan niet dat de VRT op zijn open net reclame gaat maken voor een commercieel bedrijf, via die naam. Dit moet u met alle mogelijkheden verhinderen.

Het tweede probleem is dat van het tweedeklassevoetbal. De vraag is of de VRT dat kan oplossen. Als ik goed ben ingelicht, is het zesde pakket dat

de voetbalbond aanbiedt, dat van de tweede klasse. Als dit alles doorgaat, biedt Belgacom daarbij een sublicentie aan aan de VRT. Die zal daarvoor dus waarschijnlijk moeten betalen. De vraag rijst of de VRT dit dan gratis ter beschikking zal kunnen stellen van de regionale omroepen. Kan dat worden hardgemaakt? Mijnheer Decaluwe, u zegt dat VRT dat wel zal moeten oplossen. Belgacom is momenteel eigenaar van al die loten, dus ook van dat zesde. Dat is ook een sublicentie met de VRT.

Minister Geert Bourgeois: Dat geldt niet voor de rechtstreekse uitzendingen. Die zitten nog bij Belgacom.

De heer Jos Stassen: Neen, maar daarover gaat het ook niet. De regionale omroepen zullen die ook niet uitzenden. De VRT betaalt ervoor, zodat er verslag kan worden uitgebracht op het open net. De vraag rijst hoe u dit zult kunnen oplossen. De heer Decaluwe heeft gemakkelijk praten wanneer hij zegt dat de VRT wel zal moeten. Volgens mij ligt het wat moeilijker, tenzij men aan de VRT zegt dat het dit gratis ter beschikking moet stellen. Dat is dan een soort subsidiëring van de regionale televisie.

Men doet het hier uitschijnen alsof Belgacom een buitenlands bedrijf is dat hier de markt komt verstoren en het Vlaamse kindje Telenet onderuit haalt. Dat is echter niet zo. Ik stel het misschien wat scherper, maar dat doet u ook regelmatig. Belgacom is deels een privé-bedrijf, deels nog een openbaar bedrijf, waarvoor nog heel wat Belgen en Vlamingen werken. Dat zeer sterke bedrijf doet wat het moet doen, namelijk zich zo sterk mogelijk maken, zodat het nog jaren kan blijven bestaan. Historisch gezien zat er overheidsgeld in dat bedrijf, maar nu is het een bedrijf dat op zichzelf staat, zij het dat de overheid er een aandeelhouder van is. Telenet is geschapen door de Vlaamse overheid in de periode 1995-1996. De GIMV heeft zijn rol gespeeld in het opstarten ervan, maar door de afwikkeling heeft het dezelfde positie gekregen als Belgacom. Ik weet dat het vroeger anders was, maar nu kan men Belgacom niet zo afschilderen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Stassen, u moet goed luisteren. Het is natuurlijk uw taak als oppo-

Decaluwe

sitielid om te proberen tweedracht uit te buiten. Ik citeer mezelf op 7 mei: 'De afspraak is duidelijk gemaakt. Als Belgacom in zee gaat met de VRT, dan moet er worden beslist binnen de raad van bestuur van de VRT, of desnoods in de Vlaamse Regering.' Daarna staat echter te lezen dat ook VRT-baas Mary op 2 mei heeft ontkend dat er een overeenkomst is met Belgacom. Toen de heer De Graeve nog gedelegeerd bestuurder was van de VRT, was het al evenmin gemakkelijk, maar als hij iets zei, kon men hem geloven. De heer Mary heeft echter vaak problemen met data. Ik heb vaak de indruk dat er sprake is van een verborgen agenda, maar we hebben geen enkele mogelijkheid om terzake parlementaire controle uit te oefenen.

De heer Dany Vandenbossche: Ik heb tot nu toe gezwegen, maar ik ben het niet eens met wat er daarnet is gezegd. Wie hier het proces wil maken van de gedelegeerd bestuurder, moet een interpellatie houden over de gedelegeerd bestuurder. Het gaat hier nu immers over de structuur van het decreet en de bevoegdheden van de gedelegeerd bestuurder ten aanzien van zijn directiecomité en de raad van bestuur. Die discussie voeren we nu al een jaar.

De heer Stefaan De Clerck: Het gaat over een overeenkomst, afgesloten tussen de VRT en Belgacom, waarvan wij willen weten of die correct is gezien de bestaande wetgeving en het decreet, dat in bepaalde procedures voorziet. We mogen daarover toch om uitleg vragen?

De minister zegt terecht dat er sprake is van een gemeenschappelijk merk en dat dit te ver gaat. Ik zeg: het is meer dan een merk, het is een strategische alliantie, die vooraf aan de raad van bestuur moet worden meegedeeld. Er kan dan een volmacht worden gegeven, of het kan op een andere wijze gebeuren, maar daar moet over worden gesproken. Dit gaat immers over de fundamente van de toekomst van het medialandschap. Het gaat over de integratie van distributeurs, omroepen en programmamakers. In de toekomst zal de gedelegeerd bestuurder voortdurend dat soort afspraken kunnen maken zonder zijn raad van bestuur te betrekken, terwijl het gaat over een fundamentele ontwikkeling in het medialandschap.

De heer Dany Vandenbossche: Het gaat over het decreet, mijnheer De Clerck.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de minister, misschien heb ik niet goed geluisterd, maar is het niet zo dat u daarnet hebt geantwoord op de vragen van de leden dat de gedelegeerd bestuurder zich wel heeft gehouden aan de bevoegdheden van het decreet en dat hij daarbinnen contracten heeft afgesloten die hij mocht afsluiten? Hij mag inderdaad geen strategische allianties afsluiten met verschillende partners zonder dit voor te leggen aan de raad van bestuur. Als ik het goed begrijp, heeft hij zich daaraan gehouden, maar is er het probleem van de naam.

De VRT heeft zelf een bod gedaan op een aantal pakketten van de voetbalbond. Omdat Belgacom een bod heeft gedaan op de zes pakketten, heeft de VRT vooraf, voordat die werden toegekend, een soort voorcontract afgesloten met Belgacom. Dat is de 'letter of intent', waarin Belgacom en de VRT stellen, indien Belgacom die pakketten zou verwerven, te zullen samenwerken, en dat onder bepaalde voorwaarden. Die samenwerking zou dan na de goedkeuring verder worden uitgewerkt in een echt contract, namelijk een sublicentiecontract, waarin alle verdere bepalingen staan. Klopt deze versie van de feiten? Of zit de vork anders aan de steel? Over die verdere bepalingen stelt u terecht dat er geen sprake kan zijn van een bepaling die stelt dat het hele pakket dat Belgacom kan hanteren dezelfde naam zou hebben.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik heb de indruk dat er minstens sprake is van wat verwarring. Hoe langer die duurt, hoe moeilijker ik het ermee heb dat men het parlement het oordeel over die cruciale intentieverklaring zou opdringen. Mijnheer de minister, ik wil graag dat u ons precies meedeelt wat er in die intentieverklaring staat. Mocht dat niet kunnen, dan moeten we overwegen de voorzitter van het parlement te vragen dat we dit document bij hem zouden kunnen inkijken.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik denk dat er verwarring ontstaat doordat niet precies wordt weergegeven wat ik heb gezegd. Ik herhaal dus wat ik heb gezegd over de intentieverklaring. Diverse van deze samenwerkingsvormen kunnen, op zichzelf

Bourgeois

beschouwd, worden gerekend tot de operationele bevoegdheden van het VRT-directiecomité. Toch ben ik van oordeel dat de combinatie van deze diverse afspraken een – zij het niet institutioneel, omdat er geen sprake is van een tijdelijke vereniging of een nieuwe vennootschap – samenwerkingsverband in het leven roept, dat ter beslissing aan de raad van bestuur moet worden voorgelegd. De raad van bestuur is trouwens bevoegd voor het goedkeuren van de strategie van de openbare omroep.

Die letter of intent heb ik niet. Hij wordt niet meegedeeld. Ik denk dat de voorzitter van dit parlement die ook niet zal krijgen. De gemeenschapscommissaris is ingelicht over de inhoud ervan. Hij bevat drie aspecten. Het eerste is dat van de sublicentie. Op zich kan men oordelen dat dit behoort tot de bevoegdheid van het directiecomité, dat ook andere sublicentieovereenkomsten afsluit met productiehuisen. Alleen gaat het hier over een distributeur, Belgacom, die rechten verwerft. Dat is een niet onbelangrijke vaststelling in het licht van de taakopdracht van de openbare omroep.

Het tweede aspect is dat van de productie. Belgacom is geen tv-producent. Het kan de VRT zijn die terzake productie-afspraken maakt, de cameramensen levert en de opnames verzorgt, maar dat kunnen ook derden zijn.

Het derde aspect is dat van het gemeenschappelijke merk. Ik zei reeds dat ik dit te ver vind gaan wat de VRT betreft. Ik heb ook gezegd dat het geheel ter beslissing aan de raad van bestuur moet worden voorgelegd. Zoals diverse leden beaamden, is het nu aan de raad van bestuur om zijn verantwoordelijkheid te nemen. Over de vraag of die letter of intent aspecten bevat die strijdig zijn met het mededingingsrecht, zal de Raad voor de Mededinging oordelen. Desgevallend zal er ook in een kort geding worden geoordeeld over andere aspecten.

Mevrouw Patricia Ceysens: Staat de prijs erin?

Minister Geert Bourgeois: Over de prijs moet worden onderhandeld. Er is sprake van een letter of intent. Dat is geen echt contract, maar de intentie om een contract te sluiten. Als de heer Mary zou hebben gezegd dat er geen overeenkomst is, dan

heeft hij strikt juridisch gelijk. Wel is er een overeenkomst om een overeenkomst te zullen afsluiten, als de voorwaarden vervuld zijn.

Mevrouw Patricia Ceysens: Als er daarbij één element wegvalt, is er dan nog een overeenkomst?

Minister Geert Bourgeois: Dat zal moeten blijken. Als Belgacom oordeelt dat dit gemeenschappelijke merk een cruciaal onderdeel is, en de raad van bestuur zegt dat dit niet kan, dan is het mogelijk dat er geen overeenkomst meer is. Ik zie niet in waarom de VRT niet in sublicentie zou kunnen gaan en niet onder de eigen merknaam – Sporza of wat dan ook – zou uitzenden, zonder dat dit gebeurt onder een gemeenschappelijke merknaam. In de letter of intent wordt dit trouwens afhankelijk gemaakt van een akkoord tussen de VRT, de RTBF en dergelijke meer. Daarover bestaat geen akkoord, maar het maakt deel uit van de letter of intent. Ik zie echt niet in dat die sublicentie daarmee zou staan of vallen. Wel vind ik het een essentieel onderdeel van de beoordeling en dat de raad van bestuur daarover zeker uitspraak moet doen. Het gaat hier immers over een niet-institutionele, maar de facto samenwerking die ter beoordeling moet worden voorgelegd.

Mijnheer Stassen, ik herhaal dat deze elementen samen aan de raad van bestuur moeten worden voorgelegd en ik blijf daarbij.

Mijnheer Verstrepen, dit overstijgt inderdaad het belang van de raad van bestuur. Daarom is mijn standpunt ook dat van de Vlaamse Regering. Dit is een politiek standpunt, gedragen door de meerderheid, ten aanzien van een samenwerkingsovereenkomst die de VRT zou kunnen afsluiten. Het is een politiek-strategische keuze ten aanzien van keuzes die de openbare omroep maakt. Dit is iets anders dan een sublicentie met een productiehuis of met Disney, waarbij er afspraken worden gemaakt en rechten gekocht. Het gaat hier over een distributeur. Het gaat over iemand die programma's verdeelt en een aanvraag heeft ingediend om zo te mogen opereren. Dit houdt de intentie in om op een open net van de publieke omroep en achter een decoder, tegen betaling, programma's te brengen onder een gemeenschappelijke merknaam.

Mijnheer De Clerck, wat u aanklaartte, is een discussie die we hier al enkele malen hebben gevoerd.

Bourgeois

De decretaal vastgelegde verhoudingen zijn zo dat de gedelegeerd bestuurder heel grote bevoegdheden heeft. De raad van bestuur heeft slechts restbevoegdheden. Dat heeft de decreetgever zo gewild.

We zullen ons hierover moeten beraden. Tien jaar na het mini- en het maxi-decreet moeten we de huidige balans in vraag stellen. Deze decreten hebben de VRT van een slecht functionerende staatszender in een performante publieke omroep getransformeerd. Nu moeten we ons de vraag stellen of er geen groter evenwicht moet komen. Het maakt niet uit of het hier om een balans of om een onevenwicht gaat. De huidige situatie is door de decreetgever gewild en vastgelegd.

Zoals ik al eerder heb verklaard, heeft de raad van bestuur van de VRT al maatregelen genomen om de eigen positie te versterken. De raad van bestuur heeft drie comités opgericht, namelijk het VAR-comité, het auditcomité en het remuneratiecomité. De raad van bestuur heeft beslissingen genomen om de bevoegdheidsverdeling tussen de gedelegeerd bestuurder en de raad van bestuur meer in evenwicht te brengen.

Dat mag ons niet beletten hierover gesprekken te voeren. We moeten onderzoeken hoe we hiermee in de toekomst willen omgaan. Het zoeken naar een betere balans heeft echter niets met de greep van de politiek op de VRT te maken. Dit is in elk geval niet mijn bedoeling. Dit fundamentele discussiepunt kan bij elk debat over de VRT aan bod komen. Ik zou iedereen evenwel willen vragen om er nu niet dieper op in te gaan.

De digitale televisie heeft niet enkel technische of technologische aspecten. Deze omschakeling zal ook beleidsmatige gevolgen hebben. De samenleving moet bepaalde keuzes maken. De openbare omroep is een belangrijke speler in het digitale tijdperk en kan inhoudelijk verrijkend werken. Interactiviteit en e-government zijn belangrijke aspecten van deze kwestie. De vraag is evenwel hoe we de digitale kloof willen aanpakken. We hebben hier al vaak over gesproken. We zullen ook eens moeten nagaan wat we precies kunnen doen.

Over de convergentie heb ik het daarnet al gehad. Dit is een evolutie. De facto is er momenteel al een

convergentie. Telenet is een vennootschap die als distributeur optreedt en betaaltelevisie aanbiedt. Eigenlijk kunnen we de VRT ook als een distributeur beschouwen. De VRT verspreidt immers haar eigen programma's via de ether. Er zijn al andere vormen van convergentie voorhanden. Een dochtermaatschappij van Telenet heeft een tijdje in de etalage gestaan. Indien die maatschappij was verkocht, zou ze gedeeltelijk toch bij de Telenet-distributie blijven behoren.

Ik neem aan dat het niet de bedoeling is hier een fundamentele discussie over het Nederlandse model te voeren. Ik heb vroeger al verklaard dat ik me in het model van staatssecretaris Van der Laan niet kan terugvinden. Ik vind dat een publieke omroep ontspanningsprogramma's nodig heeft om zijn taak te vervullen. Volgens staatssecretaris Van der Laan moeten de ontspanningsprogramma's van een publieke omroep functioneel zijn. Deze eigenaardige definitie zal ongetwijfeld nog tot oeverloze discussies leiden. Laten we dit debat nu niet voeren. Zodra de nieuwe beheersovereenkomst moet worden opgesteld, kunnen we het hierover hebben.

Ik blijf van mening dat we zorg voor de regionale televisie moeten dragen. Ik wil hier werk van maken. Volgens artikel 10 van het decreet mogen de betrokken partijen in onderling overleg van de artikelen 6 tot en met 9 afwijken. Hoewel ik niet de baas van de regionale zenders ben of geen oplossing uit mijn mouw kan schudden, wil ik me in dit verband toch engageren. Ik wil gerust met Belgacom en met de VRT over een oplossing onderhandelen. Ik zou dit vooral in het belang van de kijker en van het voetbal doen. Mijs inziens, heeft het voetbal er geen enkel belang bij dat een match drie dagen na de wedstrijddatum uiteindelijk eens op een regionale zender wordt uitgezonden. Dat kan de bedoeling niet zijn.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de heren Decaluwe, Verstrepen en Stassen werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de discriminerende houding van de kabelmaatschappij Coditel

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Linter tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de discriminerende houding van de kabelmaatschappij Coditel.

Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de voorzitter, de Franstalige kabelmaatschappij Coditel is niet enkel actief op de Brusselse markt, maar ook in de Vlaams-Brabantse faciliteitengemeenten Wemmel en Drogenbos. Net als in Brussel, stelt Coditel zich ook in deze gemeenten wel zeer Franstalig op.

De gesproken boodschap ter promotie van betaalpakketten op het mozaïekbeeld is geheel Fransstalig. Wie naar de website van Coditel surft, zal merken dat de homepage geheel Franstalig is. De wereld staat werkelijk op zijn kop. Het is onaanvaardbaar dat firma's in Vlaanderen een talig Franstalige publiciteitscampagnes voeren. In Brussel bevindt Coditel zich in een monopoliepositie. Het is onaanvaardbaar dat deze firma het tweetalige karakter van onze hoofdstad mist kent en de Vlamingen provoceert. Gisteren heb ik in het winkelcentrum City 2 een grote stand van Coditel gezien. Op die stand viel nergens een woord Nederlands te bespeuren. Bij het taaloket van vzw De Rand zijn hierover reeds verschillende klachten binnengelopen.

Het aanbod van Coditel bevat minder Nederlandstalige zenders dan het aanbod van de andere kabelmaatschappijen. In Drogenbos en Wemmel is het onmogelijk Eurosport, TMF en VijfTV te ontvangen. In Brussel vormen Liberty TV, Vitaya en JimTV onderdelen van een commercieel pakket waarvoor de kijker 15 euro per maand moet betalen.

Eigenlijk zouden de activiteiten van Coditel minstens in Wemmel en in Drogenbos door een Vlaams bedrijf, bijvoorbeeld Telenet, moeten worden overgenomen. Op die manier zou er in die gemeenten meteen ook concurrentie inzake telefonie komen.

Mijnheer de minister, in uw beleidsnota staat het volgende: 'Bij deze doe ik een oproep aan alle kabelmaatschappijen om alle Vlaamse particulieren omroepen op de kabel te houden aan dezelfde voorwaarden als voorheen en ook om nieuwe Vlaamse omroepen door te geven.'

Hoe reageert u op de francofone uitstraling van Coditel in Wemmel en in Drogenbos? Welke initiatieven zijn reeds genomen om het Nederlandstalige karakter van deze faciliteitengemeenten te vrijwaren? Kunt u me medelen of Coditel aan alle verplichtingen inzake het verdelen van de signalen van Nederlandstalige zenders in Vlaams-Brabant beantwoordt? Hebt u reeds initiatieven genomen om de ontvangst van VijfTV, TMF en Eurosport overal in Vlaanderen te verzekeren? Kan Coditel niet worden gestimuleerd om zijn licenties buiten Brussel aan een firma als Telenet over te dragen? Deze overdracht zou de dienstverlening aan de inwoners van een gemeente als Wemmel aanzienlijk verbeteren. Bovendien zouden ze tegelijkertijd van concurrentie inzake telefonie kunnen genieten.

Op welke wijze kan in Brussel een zo groot mogelijk aanbod aan Nederlandstalige zenders worden verzekerd? Hoe kunt u voorkomen dat steeds meer Nederlandstalige zenders in de hoofdstad in betaalpakketten terechtkomen? Het kan toch niet dat Marokkaanse en Turkse zenders tot het standaardpakket behoren, terwijl de kijkers voor Vlaamse zenders moeten betalen.

In uw antwoord op een schriftelijke vraag van de heer Van Nieuwenhuysen hebt u verklaard dat u minister Verwilghen door middel van een brief zou verzoeken er bij de betrokken kabelmaatschappijen in Brussel op aan te dringen alle Vlaamse omroepen door te geven. In de Kamer van Volksvertegenwoordigers is minister Verwilghen hierover zeer vaag gebleven. Hebt u al een antwoord op die brief gekregen? Is hieraan al enig gevolg gegeven?

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de voorzitter, ik zou hieraan nog een paar bedenkingen willen toevoegen.

Ik deel de ergernis die ten grondslag ligt aan van de vraag om uitleg van mevrouw Van Linter. Als Brusselaar moet ik trouwens niet enkel de door

Vanackere

haar vermelde zenders missen. Het ontbreken van een aantal andere zenders ergert me trouwens nog wat meer. Zo krijgt elke Brusselaar die op de voorgeprogrammeerde knop voor Nederland 3 duwt enkel een grijs beeld te zien. Die zender is in Brussel gewoonweg niet beschikbaar.

In het Vlaamse regeerakkoord staat dat de Vlaamse Regering Brussel als een grote stad met 300.000 Vlamingen wil behandelen. Het is duidelijk dat de huidige toestand niet met dit streven overeenkomt. Ik weet dat veel Brusselaars zich hierbij vragen stellen. We voelen ons helemaal niet belangrijker dan de rest van Vlaanderen. Het is perfect normaal Brussel als een stad met 300.000 Vlamingen te benaderen. We mogen de hotels, de gemeenschapscentra, de bioscopen en alle andere plekken waar zich dagelijks mensen uit het Vlaamse Gewest bevinden niet uit het oog verliezen. Overdag moeten die mensen tot de doelgroep van het Vlaamse beleid ten aanzien van Brussel worden beschouwd. Ik deel dan ook de ergernis van mevrouw Van Linter.

We moeten deze discussie tegen de achtergrond van de marktwerking plaatsen. Dit geldt zelfs nog meer voor de situatie bij de kabelmaatschappijen dan voor het daarnet besproken voetbalcontract. Het gaat om de strategieën die privé-bedrijven al dan niet ontwikkelen.

Mevrouw Van Linter vindt dat Telenet de activiteiten van Coditel in twee faciliteitengemeenten zou moeten overnemen. Mij lijkt dit in eerste instantie een kwestie van zakelijke afwegingen. Het lijkt me moeilijk de minister van Media hierbij te betrekken. De discussie die mevrouw Van Linter op gang zou willen brengen, zou veeleer over een volledige overname of over een fusie dan over de overname van bepaalde activiteiten gaan. Alle kabelmaatschappijen zouden sowieso meer interesse in Brussel dan in die twee randgemeenten hebben. Als chauvinistisch Brusselaar vind ik dit uiteraard terecht. De discussie zou dan ook om de toegang tot de Brusselse markt moeten draaien. De faciliteiten- en randgemeenten zouden later als rijpe appels in dezelfde mand vallen.

Ik ben niet zeker dat het vervangen van een kabelmaatschappij door een andere kabelmaatschappij zonder bijbehorende verplichtingen veel soelaas zou bieden. We hoeven het debat over de must-

carry zenders niet te heropenen. Vroeger was er een must-carry verplichting. Helaas werd deze verplichting niet nageleefd. Nu is er geen must-carry verplichting meer en is de zaak er bijgevolg een stuk eenvoudiger op geworden. Er is geen enkele verplichting. Zonder impact op de zenders die door een kabelmaatschappij moeten worden gedistribueerd, zal de vervanging van een maatschappij niet veel opleveren.

Mevrouw Van Linter heeft daarnet naar Telenet verwezen. Vandaag is Telenet een Vlaamse firma. Dit betekent echter niet dat Telenet al die Nederlandstalige zenders in Brussel wel op de kabel zou brengen. Dat Telenet momenteel een Vlaamse firma is, heeft met Nederland 3 niets te maken.

Ik wil afronden met een opmerking over een heel andere kwestie. In sommige kwesties kan de Vlaamse Regering immers wel een vrij directe impact hebben.

Ik vermoed dat het eerste deel van de vraag van mevrouw Van Linter u zal verplichten om te wijzen op de grenzen van uw bevoegdheden. Het heeft te maken met de Vlaamse regionale zenders die actief zijn in Brussel en Vlaams-Brabant. We hebben in de commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand net nog vernomen dat de Vlaamse Regering aan Ring TV extra middelen zal geven op voorwaarde dat hij beter gaat samenwerken met het Leuvense ROB. Dat is een wijze beslissing.

We mogen echter niet de kans laten liggen voor een betere en hechtere samenwerking met een Vlaamse zender die geografisch gezien nog meer aansluit bij Ring TV, en dat is TV Brussel. Deze wordt net zoals Ring TV binnenkort goed ondersteund door de Vlaamse overheid. De twee zenders liggen geografisch en sociaal gezien dicht bij elkaar. De Vlaamse Gemeenschap of de Vlaamse decreetgever heeft ervoor gekozen om hun zendgebied te beperken. Ik begrijp dat niet, zeker niet in het licht van de vragen van mevrouw Van Linter. We moeten ervoor zorgen dat de dienstverlening van tv-programma's in Brussel en in de Rand voldoende soortelijk gewicht heeft om de Vlamingen te bedienen. Waarom knippen we onze eigen inspanningen in stukjes? Ik pleit voor een goede samenwerking en uitwisseling van programma's. Verder zou het voor mij een wijze beslissing zijn om de beperking van het zendgebied tot de negentien Brusselse gemeenten op te heffen. Zo zouden de middelen van de

Vanackere

Vlaamse Gemeenschap elkaar versterken. Dit is een ander verhaal dan dat van Coditel, maar het komt op hetzelfde neer. De Vlamingen in Brussel en in de Rand rekenen erop om voor hun tv-aanbod zoals de rest van Vlaanderen behandeld te worden.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Kunt u Nederland 3 niet ontvangen in Brussel?

De heer Steven Vanackere: Neen.

De heer Erik Arckens: Ik wel. Ik denk dat de meeste Vlamingen het kunnen ontvangen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Bij mijn weten zijn er drie kabelmaatschappijen en die hebben elk een ander aanbod. Vandaar het verschil en de kanalen die men kan ontvangen.

Mevrouw Van Linter, artikel 129 van de decreten omvat geen taalbepalingen. Dat is niet nodig omdat de taalwetgeving federaal en van openbare orde is. Ik kan niet ontkennen dat tv-distributie een openbare dienst is, zeker in een land als het onze met een dominerende positie van de aanbieders van het kabelnetwerk. Daaruit volgt dat de wetten op het gebruik van de bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, van toepassing zijn. Deze wetgeving is immers ook van toepassing op de concessiehouders van een openbare dienst. In concreto betekent dit dat de kabelmaatschappij in de eerste plaats het Nederlands moet gebruiken.

Ik heb bij de betrokken kabelmaatschappij in het verleden al tweemaal schriftelijk aangedrongen op de naleving van de regelgeving. De gemeenschapsafgevaardigde bij de VRT en directeur-generaal van de administratie Media heeft contact genomen met Coditel. Daar ontkende men in eerste instantie dat men die brieven ontvangen had. Nadien heeft men ze toch teruggevonden, maar ze werden niet beantwoord. Nu zijn er mondelinge contacten, maar op dit ogenblik kan ik u niet zeggen dat er schot in de zaak zit. De VCT, de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, heeft hier een opdracht. Ik ga ook onderzoeken in hoever de

VCM daarvoor bevoegd is. Men moet alleen maar aanmelden dat men operator is, maar ik ga toch onderzoeken of de VCM bevoegd is om hierin op te treden. Het is immers een zaak van openbare orde.

De problematiek van het doorgeven van de Vlaamse omroepprogramma's is een oud zeer. De heer Vanackere heeft al een deel van mijn antwoord gegeven. Inderdaad, de bevoegdheden die ik niet heb, kan ik niet uitoefenen. De must-carryregel is afgeschaft onder druk van Europa. Bovendien was er ook met de must-carryregeling geen sluitende handhaving mogelijk. Er was geen instelling die er echt op kon toekijken dat het gebeurde en die kon afdwingen dat het gebeurde. Nu kan ik Coditel alleen maar vragen en sensibiliseren om het te doen. Ik kan zeker niet aan Coditel zeggen dat het zijn kabelnetwerk moet overdragen of verkopen aan Telenet. Wat ik wel kan zeggen, is dat Telenet – mits naleving van de decretale voorwaarden en mits dit vooraf te melden aan de VCM – ook een kabelnet kan aanbieden. Niets staat Telenet in de weg om in de betrokken gemeenten zelf een kabel uit te rollen. Dat is een commercieel element, zoals al opgemerkt is.

De kabelnetwerken in Brussel-Hoofdstad vallen inderdaad niet onder mijn bevoegdheid. Dat betekent niet dat ik daar niet om bekommerd ben. Mijn beleidsnota werd hier al geciteerd. Ik heb daar ook werk van gemaakt. Ik verwijs naar mijn brieven aan minister Verwilghen. Onder meer op 19 oktober heb ik hem geschreven dat een aantal mensen in Brussel zich beklagen over hun ontvangst. Die klacht komt regelmatig voor. Minister Verwilghen heeft mij op 16 december geantwoord wat we al wisten, dat de must-carryregel niet meer bestaat, maar dat zich maatregelen opdringen omwille van pluralistische en taalkundige overwegingen. Hij had zijn diensten opdracht gegeven om te onderzoeken hoe deze beide uitgangspunten verzoend kunnen worden: de afschaffing van de must-carryregel en de terechte bezorgdheid om de Brusselse Vlamingen een aanbod te geven dat beantwoordt aan de verwachtingen.

Meer nieuws heb ik niet van minister Verwilghen. Ik zal hem daar nogmaals over aanspreken. U kunt hem ook in het federale parlement laten ondervragen door uw collega's daar. U kunt hem laten vragen naar de resultaten van zijn contacten. Die contacten moeten gebaseerd zijn op over-

Bourgeois

tuigingskracht. De Brusselse Vlaming heeft ook recht op de diverse tv-programma's. Ik vrees dat het qua rechtsmiddelen daarbij zal blijven.

Mijnheer Vanackere, ik houd uw suggestie in mijn achterhoofd. U pleit voor een zekere samenwerking. Ik weet niet of u daarmee pleit voor een grensoverschrijdende werking van TV Brussel. Dat is natuurlijk vanuit een ander oogpunt een delicate aangelegenheid. We hebben net met ons allen gezegd dat het gebied Brussel niet mag worden uitgebreid. We kunnen nu toch niet het signaal geven dat TV Brussel wel over de grenzen heen mag werken. Een samenwerking is nog iets anders. Ik begrijp uw zorg. Ik wil niet uit mijn nek kletsen en beloftes maken. Dat zou niet getuigen van appreciatie van uw vraag. Ik zal uitzoeken wat we daarmee kunnen aanvangen.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Ik ben gedeeltelijk gerustgesteld. Het gaat hier inderdaad om een gemeenschapsmaterie. We moeten vooropstellen dat er niet wordt gediscrimineerd tussen Vlaamse en Brussels-Vlaamse kijkers. De Vlamingen in Brussel en de Rand hebben recht op hetzelfde programma-aanbod. Ik ben ervan overtuigd dat u uw invloed zult aanwenden om dat te bewerkstelligen.

De informatie over het eentalig Franse betaalpakket van Coditel is intussen verdwenen van de website onder druk van persberichten van een federale collega. Als u uw ministerieel paard voor de zaak gaat spannen, zal dat wellicht resultaten opleveren.

We moeten de belangen van de Vlaamse kijkers in Brussel en omgeving verdedigen. Ik zal zorgen dat mijn collega's in de Kamer minister Verwilghen ondervragen. Dit wordt een pingpongspel. De vraag werd al gesteld aan Verwilghen. Er kwam een vaag antwoord. Ik stel de vraag aan u en u speelt ze weer door naar het federale niveau.

Minister Geert Bourgeois: Wat ik nog vergeten ben, is dat we de bevestiging hebben van de directeur-generaal van de administratie Media, dat die mondelinge mededelingen in strijd met de taalwetgeving worden stopgezet.

De telecombevoegdheid valt onder minister Verwilghen. Ik speel geen pingpongspel. Wat ik u zeg, is realiteit.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Bart De Wever tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de toekomst van de Koningin Elisabethzaal

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Wever tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de toekomst van de Koningin Elisabethzaal.

De heer De Wever heeft het woord.

De heer Bart De Wever: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u bent de voogdijminister van de Antwerpse Zoo en de daaraan verbonden Koningin Elisabethzaal. Daar vinden culturele evenementen plaats, dit is dan ook een beetje een koekoeksei in uw bevoegdheden. De Koningin Elisabethzaal zou een parel aan uw kroon kunnen zijn. Het is een unieke concertzaal met meer dan 2.000 plaatsen. Zo hebben we er niet te veel in Vlaanderen, alleen nog de Bozar in Brussel en enkele gelijkaardige zalen in Brugge. De zaal is ook prachtig gelegen, aan het station Antwerpen Centraal. Er gebeurt bovendien heel wat, cultuur met een grote C. De Filharmonie doet er haar optredens. Cofena doet er concerten. Er is ook cultuur met een kleinere C zoals de Ploppshow en allerlei evenementen van Studio 100. K3 treedt er regelmatig op. Met een nog kleinere C treden de Chippendales er wel eens op. De zaal wordt in elk geval goed benut.

Er hangt een grote schaduw boven de toekomst van de Koningin Elisabethzaal. Er is een onderbenutting. In de zomer staat de zaal praktisch leeg en ongebruikt. De zaal heeft geen eigen artistiek profiel. Er gebeurt vanalles maar dat maakt geen profiel. Het zijn gewoon vier muren en een dak erop en zetels erin. Last but not least is het met die muren en die zetels niet zo geweldig gesteld. De zaal is in een vrij erbarmelijke toestand. Dat is op dit moment zo ver gevorderd dat het zo niet

De Wever

verder kan. De toestand is niet langer houdbaar. Er moet iets gebeuren, of de zaal zal binnenkort activiteiten beginnen verliezen. Alle tekenen wijzen erop.

In de beheersovereenkomst van de Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde te Antwerpen (KMDA), de uitbater van de zoo en van de Koningin Elisabethzaal, van 2002-2006 staat de verbintenis om een visie uit te werken op de Koningin Elisabethzaal. Er waren allerlei plannen om elders in Antwerpen concertgebouwen neer te poten en congresfuncties uit te bouwen op het Eilandje. Over die plannen werd heel veel gesproken en geschreven, maar er kwam niks van in huis. De visie op de Koningin Elisabethzaal moet nu worden ontvouwd. De KMDA is alleszins vragende partij. Ze heeft daartoe een nota bezorgd aan de minister van Cultuur met een kopie aan u met de mogelijke visies op de toekomst van de zaal. De nota werd al een hele tijd geleden bezorgd. De heer Van Eysendeyk, die ik toevallig vanmiddag tegen het lijf liep in een restaurant, zei me dat hij al meer dan een halfjaar geleden informeel bezorgd is. Sindsdien heerst er een grote stilte aan de kant van de Vlaamse Regering. Er is dus niemand die het dossier op tafel legt, wat me het ergste doet vrezen.

Natuurlijk is er aan dit dossier een prijskaartje verbonden, en het is voor de Vlaamse Regering niet evident om dat in te vullen. Er staat niemand te springen om het naar zich toe te trekken, wat nochtans nefast is. Het is nodig een visie te ontwikkelen. We moeten de koe bij de horens vatten, en een scenario kiezen. Er zijn dure en minder dure scenario's, maar we moeten wel een keuze maken, want niet kiezen, is in dit dossier zeker verliezen.

Daarom wens ik als parlamentslid uit de betrokken stad met deze vraag de stilte te verbreken. Mijnheer de minister, welke mogelijkheden ziet u? Kunt u een stand van zaken geven van het dossier van de Koningin Elisabethzaal en de infrastructuurproblemen? Wat zijn de ramingen van de kosten van de verschillende scenario's?

Hoe kan de Vlaamse overheid dit invullen? Bent u bereid het gesprek aan te gaan met de vele actoren en partners in dit verhaal? Ik denk hierbij aan de stad Antwerpen, de provincie Antwerpen, en de

KMDA als eigenaar en uitbater. Daarnaast zijn er de belangrijke huidige gebruikers, zoals Studio 100, de Filharmonie, Cofena, Clear Channel Entertainment Belgium en eventuele andere privé-partners die interesse kunnen betonen voor deze zaal. Ik denk ook aan de functie van congresruimte, die er nu niet is, maar waar Antwerpen echt wel behoefte aan heeft. Ook dat zou in een investeringsdossier kunnen zitten. Bent u daartoe bereid? Hebt u daar al stappen voor ondernomen?

Mijnheer de minister, ik kan me niet voorstellen dat het niet mogelijk zou zijn een goed verhaal te schrijven voor een zaal met zo'n potentieel, zo'n ligging en zo veel mogelijke partners.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik sluit me graag aan bij de heer De Wever, maar ik zou de problematiek wat verder willen opentrekken. Er zijn in Vlaanderen heel wat interessante infrastructuren waar kosten aan zijn, en waarvan de rol opnieuw of toch preciezer gedefinieerd moet worden.

De Koningin Elisabethzaal maakt weliswaar deel uit van de Zoo, maar in de beheersovereenkomst met de KMDA is er ook een culturele rol gedefinieerd. Een verantwoordelijkheid van de minister van Cultuur wordt in deze dan ook mogelijk geacht. In het verleden is al een aantal denkoefeningen over deze zaal gemaakt, net als over andere.

Het probleem is echter dat Vlaanderen momenteel niet in een hausse van de financiële middelen zit. De noden op het gebied van culturele infrastructuur zijn vrij ruim. Het is absoluut noodzakelijk tot een globaal plan voor culturele infrastructuur te komen. Ik doe dan ook een oproep tot de minister. Er moet niet alleen een evenwicht tussen de steden komen, ook de Vlaamse Regering moet ten volle haar verantwoordelijkheid nemen.

Daarin zitten elementen van stedelijk beleid, omdat het vaak over infrastructuur gaat in grote steden. Denk maar aan de plannen voor het muziekforum in Gent, de Vlaamse Opera, de verbouwingen aan De Singel, de tekorten bij het Concertgebouw in Brugge, en het beleid ten aanzien van het Flageygebouw hier in Brussel. Er zijn dus heel wat uitdagingen waarop antwoorden

Caron

moeten komen van financiële aard, die te maken hebben met de verbouwingskosten en met de werking van die gebouwen.

Mijnheer de minister, kunt u het ermee eens zijn dat het hier om een collectieve verantwoordelijkheid gaat van de hele Vlaamse Regering? Is het mogelijk in de meerjarenbegroting tot een oplossing te komen? Is er, vooral dan in het dossier van de Koningin Elisabethzaal, geen mogelijkheid om via PPS tot oplossingen te komen? De musicalproducenten en Studio 100 willen de preferentiële partners in een eventuele samenwerking zijn. Ze hebben indertijd zelfs voorstellen voor een verbouwing geformuleerd.

Zijn er met de stad Antwerpen al gesprekken over gevoerd? Die andere grote zaal waar musicals en zo worden opgevoerd, de stadsschouwburg, is in concessie gegeven aan een andere musicalproducent, wiens financiële situatie niet al te rooskleurig is.

Op het terrein is een evolutie merkbaar. Ik deel de bekommernis van de heer De Wever maar roep tegelijk op om dat in een totale Vlaamse en collectieve verantwoordelijkheid te stoppen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik had nooit gedacht dat de Koningin Elisabethzaal nog een parel aan mijn kroon zou zijn. Ik ben als minister van Toerisme verantwoordelijk voor de beheersovereenkomst van de KMDA. Ik zal in mijn antwoord ingaan op de aspecten die betrekking hebben op het beheer van het toeristische beleid. Ik zal niet ingaan op het cultureel-politieke aspect. Mijnheer Caron, u hebt wel gelijk dat een meerjarenplanning een collegiale verantwoordelijkheid is. We zullen samen onze verantwoordelijkheid moeten opnemen over de bestemming van dit dossier, want dat kan niet langer onbeslist blijven.

De inzet van cultuurbudgetten en de artistieke profilering van de zaal behoort uitdrukkelijk tot het cultuurbeleid en moet ook worden doorgepraat met andere actoren, zoals de stad Antwerpen. U stelt een PPS als mogelijke oplossing voor voor musicalproducenten. We moeten nagaan of

dat strookt met de artistieke profilering. Ik wil me daar niet in mengen. Voor de tweede optie in de beheersovereenkomst, een congreszaal, is ook een PPS-constructie mogelijk.

Ik verwijs naar de beheersovereenkomst 2002-2006 die mijn voorganger heeft gesloten met de KMDA. Daarin staat dat de KMDA de provinciale en stedelijke overheden van Antwerpen zal uitnodigen om samen te onderzoeken welke bestemming van openbaar nut aan de Koningin Elisabethzaal en aan het historische gebouwencomplex aan het Koningin Astridplein kan worden gegeven. Er moet worden bepaald of Antwerpen behoefte heeft aan een grote concertzaal, en zo ja of en hoe de Koningin Elisabethzaal in de toekomst deze eventuele behoefte op de meest aangepaste manier kan invullen.

Gezien de synergie van de andere ruimten in het complex, zowel met de Koningin Elisabethzaal als met de Zoo, en gezien de unieke locatie in het centrum van de stad, naast het HST-station en in de omgeving van grote hotels, zal in tweede orde met dezelfde overheden worden onderzocht of het complex voor Antwerpen en Vlaanderen een rol kan spelen als congrescentrum. In afwachting van concrete resultaten van dit overleg zal de KMDA het roerend erfgoed behouden en onderhouden zodat het in goede staat blijft. Het zal niet worden vervreemd, tenzij na toestemming van de vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering, maar het zal ook niet systematisch worden aangevuld.

Eveneens in afwachting van concrete resultaten zal de KMDA de Koningin Elisabethzaal en de andere zalen van het complex zo commercieel mogelijk uitbaten ten einde maximale financiële middelen te verzamelen voor het uitvoeren van haar globale missie. In het jaarverslag zal de KMDA de vooruitgang van het onderzoek toelichten. Zodra dit bijkomende onderzoek tot concrete resultaten leidt, zullen die in een bijzondere overeenkomst worden omgezet en aan deze overeenkomst worden toegevoegd.

Op 24 februari 2005 heeft de algemeen directeur van de KMDA een schrijven gericht tot minister Anciaux, met kopie aan de minister-president, de beide vice-ministers-presidenten, de minister van Begroting, en aan mezelf als minister bevoegd voor Toerisme. In deze brief stelt de KMDA het volgende: 'De KMDA heeft de opdracht die ze in

Bourgeois

de beheersovereenkomst kreeg in verband met de Koningin Elisabethzaal in een ruimer kader willen plaatsen. De Koningin Elisabethzaal staat immers niet op zichzelf, maar wordt gezien als een groter geheel.

Alvorens met de stad en de provincie te praten, heeft de KMDA intensief vooroverleg gepleegd met de Vlaamse Culturele instellingen, die op gebied van podiumkunsten actief zijn en voor wiens werking de Koningin Elisabethzaal van reëel of potentieel belang is. Op die manier kwamen de Filharmonie, de Vlaamse Opera, de Singel, het Koninklijk Ballet van laanderen en de KMDA tot een gemeenschappelijke visie, die er op neerkomt dat de betrokken zalen, die op de een of andere manier allemaal met overheidsgeld werken, beter zouden samenwerken dan elkaar concurreren.

Daarop is overleg gevolgd met de provincie en de stad Antwerpen, waarin deze visie verder werd uitgewerkt en waarbij ook de privé musicalsector, met name Studio 100 en Music Hall, werd betrokken. De genoemde visie bestaat erin dat Vlaanderen op een centrale locatie twee zalen van ongeveer 2.000 zitplaatsen nodig heeft, die complementair zijn met elkaar en met andere kleinere en grotere culturele infrastructuur. De ene zaal is dan een zuivere concertzaal waarbij akoestische kwaliteiten primeren; hiervoor zouden de Koningin Elisabethzaal of een nieuw te bouwen concertzaal op het Eilandje in aanmerking komen. De tweede zaal is dan een theaterzaal waarbij technische kwaliteiten primeren; hiervoor zou de Antwerpse stadsschouwburg in aanmerking komen.

Het Antwerps college van burgemeester en schepenen heeft in juli 2004 beslist om niet te opteren voor de bouw van een nieuwe concertzaal en er de voorkeur aangegeven dat de Koningin Elisabethzaal zou worden geherwaardeerd. Na deze beslissing van het college is een technische werkgroep aan de slag gegaan, samengesteld uit deskundigen uit de culturele sector. Het is deze werkgroep die een nota over de toekomst van de Koningin Elisabethzaal heeft uitgewerkt.

De KMDA vraagt de Vlaamse Regering om de voorgestelde visie te beoordelen en de tijdelijke opdracht om de zaal zo commercieel mogelijk

te exploiteren, te vervangen door een definitieve. De KMDA wijst erop dat de Koningin Elisabethzaal dringend structureel onderhoud nodig heeft. De KMDA wil dit zelf niet ten laste nemen omdat het slechts zinvol is investeringen te doen die ook in de lijn liggen van de uiteindelijke visie. Het ten laste nemen van deze investeringen door de KMDA zou ook in strijd zijn met de geest van de beheersovereenkomst, omdat op die manier middelen zouden worden afgewend, die moeten worden gebruikt voor het aantrekkelijk maken en houden van de Zoo en van Planckendaal als toeristische attracties.

De KMDA beaamt wel haar verantwoordelijkheid te willen opnemen in dit dossier. Ze wenst, nadat de Vlaamse Regering zich over de visie heeft uitgesproken, met de regering een constructieve dialoog aan te gaan om een voor allen haalbare financiering uit te werken.

Bij deze brief is als bijlage de al vermelde visie-nota van de technische werkgroep gevoegd, met een technisch dossier met kostenraming en stedenbouwkundige invulling. In deze nota wordt zeer duidelijk gepleit voor een, op alle gebieden, uitstekende concertzaal waarbij zowel de akoestiek, de architectuur, de aankleding, de verleende diensten als de logistieke mogelijkheden optimaal zijn voor het nagestreefde doel. Voor de programmering wordt gerekend op de publieke partners die het plan onderschrijven – de Singel, de Vlaamse Opera en de Filharmonie – en op commerciële organisatoren voorzover hun producties aansluiten bij het nagestreefde zaalprofiel.

Volgens de opstellers van de nota impliceert deze visie dat er investeringen worden uitgevoerd naar rato van minimaal 18 miljoen euro, en maximaal 32 miljoen euro. De minimale ingreep bestaat uit een herstel en het binnen de huidige comfort- en veiligheidsnormen brengen van de bestaande zaal. De kostprijs bedraagt dan 18 miljoen euro. Wil men ook de logistiek van de zaal verbeteren en de zaal logistiek ontsluiten langs de Carnotstraat, wat wenselijk is gezien de slechte toegankelijkheid van de zaal voor toeleveringen – probleem dat zich nog meer zal voordoen vanaf 2006 wanneer het vernieuwde Koningin Astridplein zal afgewerkt zijn – dan wordt de investeringskost geraamd op 21 miljoen euro. Indien de Filharmonie de zaal als residentie neemt, dan is in totaal ongeveer 27 miljoen euro nodig. Wil men ook een

Bourgeois

minimale theaterinfrastructuur voor moderne concerten installeren, dan is in totaal 32 miljoen euro nodig.

Minister Anciaux heeft op de brief van 24 februari geantwoord met een brief van 12 april 2005. Hij bevestigt de brief ontvangen en gelezen te hebben, en wijst erop dat de middelen waarover hij beschikt om nieuwe dossiers van culturele infrastructuur te betoelagen, momenteel heel beperkt zijn en dat hij onmogelijk een gunstig gevolg kan geven aan de heel talrijke verzoeken om steun die hij ontvangt. Hij meent daarenboven dat het voorgelegde dossier moet worden bekeken binnen het masterplan van de zalen in Antwerpen en dat dit dossier niet uitsluitend kan worden beschouwd als een verantwoordelijkheid van de Vlaamse Gemeenschap. Op dit vlak is verder overleg nodig met de stad en de provincie. Binnen de middelen van het FOCI worden zeer grote inspanningen geleverd voor de bouw en de restauratie van de cultuurinfrastructuur te Antwerpen.

Minister Anciaux zegt dat hij overleg zal plegen met mij en met de heer Heylen, schepen van Cultuur van Antwerpen, nadat over de totale cultuurinfrastructuur te Antwerpen en over dit dossier meer duidelijkheid is. Twee weken geleden ontving hij vanwege de KMDA, naar jaarlijkse gewoonte, het verslag over de uitvoering van de beheersovereenkomst. In zijn begeleidende brief heeft de algemeen directeur van de KMDA hem verzocht om de aandacht van de Vlaamse Regering te vestigen op de problemen van de Koningin Elisabethzaal. Hij heeft dit ook gedaan, bij wijze van mededeling op de agenda van de Vlaamse Regering van vrijdag 20 mei. Nu de meerjarenbegroting er aankomt, zullen we dit dossier ter hand moeten nemen.

Minister Anciaux is de geadresseerde van de brief van 24 februari 2004 en de bijhorende visienota. Het komt hem toe om het voorstel dat hierin wordt gedaan over de toekomst van de zaal, namelijk uitbouw tot hoogwaardige concertzaal en eventueel residentie van de Filharmonie, te beoordelen, en de Vlaamse Regering een voorstel van antwoord voor te leggen. Ik ben wel de mening toegedaan dat, gelet op de situatie van de zaal en de opstelling van de KMDA in verband met het uitvoeren van investeringen op korte termijn, dit antwoord niet lang meer mag uitblijven.

Pas als de Vlaamse Regering heeft geantwoord op het voorstel van de KMDA en van de technische werkgroep, is het mobiliseren van de nodige middelen om de gekozen strategie waar te maken aan de orde. Beide zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Het is goed om strategische opties te nemen, maar als we ze niet kunnen betalen, staan we nergens.

Tot nu toe is de KMDA uitsluitend het engagement nagekomen om na te gaan of Antwerpen behoefte heeft aan een grote concertzaal en zo ja of en hoe de Koningin Elisabethzaal deze eventuele behoefte op de meest aangepaste manier kan invullen. In de beheersovereenkomst staat ook dat in tweede orde zal worden onderzocht of het complex voor Antwerpen en voor Vlaanderen een rol kan spelen als congrescentrum. De logica is dat als het vandaag voorliggende plan om een of andere reden geen doorgang kan vinden, de optie van het congrescentrum zo snel mogelijk moet worden onderzocht. In de beheersovereenkomst wordt trouwens verwezen naar de troeven die het complex als congrescentrum zou hebben: de unieke locatie in het centrum van de stad, de nabijheid van het HST-station en van grote hotels.

Vanuit toeristisch perspectief zou dit alvast een interessante optie zijn, gezien het ontbreken van grootschalige en hoogwaardige congresinfrastructuur in Antwerpen en in Vlaanderen, en gezien de impuls die de uitbouw van een degelijk congrescentrum zou kunnen betekenen voor het zaken- en congrestoerisme naar Vlaanderen. Dat soort toerisme moet nog fors kunnen groeien. Het zakentoerisme is hoofdzakelijk op Brussel gericht. Vlaanderen speelt daarin een veel te kleine rol. Het is ook een interessante vorm van toerisme vanuit economisch oogpunt, het is een bron van welvaart en van groeiende tewerkstelling.

Alleszins is duidelijk dat om de zaal een toekomst te geven, hetzij als concertzaal, hetzij als congrescentrum, hetzij met een combinatie van functies, er zwaar moet worden geïnvesteerd, en dat de middelen voor de noodzakelijke investeringen moeten worden gevonden. Niet investeren in de zaal, en geen beslissingen nemen over de toekomstige bestemming ervan, kan in geen geval een optie zijn. Creativiteit en overleg tussen de verschillende beleidsniveaus, en wellicht ook met de privé-sector, zullen inderdaad nodig zijn om tot een oplossing te komen. Alleszins zal ik, als minister van Toerisme, mee helpen zoeken naar een toe-

Bourgeois

komstgerichte en voor alle partijen aanvaardbare oplossing.

De voorzitter: De heer De Wever heeft het woord.

De heer Bart De Wever: Mijnheer de minister, ik dank u voor het voorlezen van de nota, die de basis vormde voor mijn vraag en van de brief van minister Anciaux, die ik samenvat als: 'Ik heb geen geld, Antwerpen krijgt al genoeg en minister Bourgeois moet het dan maar oplossen.' Ik pleit ervoor die zaak toch ter harte te nemen, de vis niet te verdrinken in de oceaan van culturele noden, die ongetwijfeld allemaal terecht zijn. Dit is een kwestie van verantwoordelijkheid nemen op grond van een beheersovereenkomst die de Vlaamse overheid zelf met de KMDA heeft afgesloten. Ik ben dan ook verheugd met uw antwoord, waaruit ik afleid dat minstens u van plan bent om de koe bij de horens te vatten en dat u zich rekenschap geeft van het feit dat investeringen in de Koningin Elisabethzaal niet verloren zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het al dan niet uitzenden door de VRT van radiospots waarin politici worden geïmiteerd

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Caron tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het al dan niet uitzenden door de VRT van radiospots waarin politici worden geïmiteerd.

De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Het satirisch maandblad Deng lanceerde begin mei een radiocampagne met stemmen die op die van kardinaal Danneels, sp.a-voorzitter Stevaert, en Vlaams-Belangvoorman Dewinter lijken. De spots zouden op studio Brussel te horen zijn, maar dat was buiten de directie

gerekend, want die besloot de laatste spot met de geïmiteerde stem van de heer Dewinter te weigeren.

De woordvoester van de VRT zegt dat de reclamespots die de VRT uitzendt, inhoudelijk in overeenstemming moeten zijn met de bepalingen van het mediadecreet. De gewraakte spot bevat volgens de VRT een politieke boodschap, wat in strijd is met het decreet. Zo werd beslist de spot te weigeren, die werd ingesproken door een stemmenimitator. De boodschap waarschuwt voor het nieuwe nummer van Deng, dat wordt geleverd met een gratis-CD. Ik citeer: 'Ik wil de 1 miljoen mensen die op ons hebben gestemd, waarschuwen. De gratis CD met zogenaamd Vlaamse muziek als Soulwax, Daan, Arsenal en Millionaire, die bij het extreemlinkse blad Deng zit, bevat alleen maar subversief lawaai en elementen van vreemde origine die in plaats van op een gratis CD, beter op een C130 naar het land van herkomst worden gezet. Beste vrienden, laat u niet vangen.' Daarop weerklinkt de slogan: 'Deng – ultralink maandblad.'

Volgens de hoofdredacteur van Deng, de heer Ile-gems, weet de VRT lachen met de heren Danneels en Stevaert wel te relativeren, maar op Dewinter wordt overdreven krampachtig gereageerd met een verbod. Terwijl het voor iedereen duidelijk zou moeten zijn dat Deng geen maandblad is dat het Vlaams Belang promoot.

Het is niet de eerste keer dat er tussen Deng en de heer Mary een twist oplaait. Eind april was dat ook al zo, toen Deng, weliswaar niet altijd met evenveel eerbied, de positie van de heer Mary als een wankelende stoel beschouwde.

Mijnheer de minister, ik weet dat de VRT een autonoom bedrijf is en zijn beslissingen zelfstandig neemt, maar moet die beslissing niet gerijmd zijn? Wie heeft de beslissing genomen om die spot niet uit te zenden? Wie is bevoegd, de VAR of de VRT? Met welke bepalingen van de regelgeving of de beheersovereenkomst is de gewraakte Dengspot strijdig? Waarop heeft de VRT zich gebaseerd en met welke argumenten? Waarom hebben de verantwoordelijken een verschillende houding aangenomen tegenover de verschillende imitaties in de verschillende spots?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: De vraag verwondert mij. Bij mijn vragen over de openbare omroep krijg ik vaak de hele commissie over me heen. Mijn vragen gaan echter nooit over inhoudelijke punten of programma's.

Mijnheer Caron, ik weet niet precies over welke Deng u het hebt en over welke radiospot het gaat. Ik hoop wel dat het niet die Deng is waarin de heer Mary uitvoerig wordt geciteerd. Iedereen kent het tijdschrift en Humo gebruikt ook imitatoren in zijn reclamespots. Als er spots mogen worden uitgezonden met imitatoren van Danneels en Stevaert, mag dat ook met een imitator van Dewinter. Ik hoop wel dat het niets te maken heeft met het nummer waarin de heer Mary op de korrel wordt genomen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, ik treed de bedenking van de heer Decaluwe bij. Dit is duidelijk een inhoudelijke discussie. Als leden van mijn fractie dat op andere domeinen doen, dan worden we tegen de muur genageld, gekruisigd en net niet met het hoofd naar beneden uit het raam gehangen.

Mijnheer Caron, diegene bij dit verhaal wint, is net sp.a want de spot met Steve Stevaert is uitgezonden. U maakt er zich zorgen over waarom de spot met Filip Dewinter niet wordt uitgezonden, waarvoor dank. We vroegen ons ook af waar het verschil lag tussen de spots omdat het allemaal humor is. We hebben er dan ook goed mee gelachen. We waren wel verbaasd over de krampachtigheid waarmee humor over het Vlaams Belang wordt geweigerd, terwijl we het zelf grappig vonden. Ik hoop dat de minister zal antwoorden dat de VAR dit heeft beslist. Er is immers nog altijd zoiets als scheiding tussen de commercie, het bestuur en de redactie.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijn vraag gaat over reclamespots die worden aangeleverd en waarbij een klant tijd koopt bij de VRT. Deze vraag gaat niet over inhoudelijke programma's van de VRT.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de VRT is de eindverantwoordelijke voor al zijn uitzendingen, met inbegrip van de reclamespots op de radio. De VAR is de mediaregie die het reclameaanbod op VRT verkoopt aan klanten. In principe beslist de algemeen directeur Radio over het al dan niet uitzenden van spots. Gezien de grote hoeveelheid aan spots worden ze vooraf gecheckt door de VAR en dit met name op hun conformiteit met de wetgeving, onder andere de reclamecode en de mediadecreten. Alleen in twijfelgevallen vraagt de VAR het advies van de algemeen directeur Radio. Gelet op de gevoeligheden die er zijn tussen de VRT en het Vlaams Belang heeft de VAR die ene spot voorgelegd aan de algemeen directeur Radio met de vraag of de spot mocht worden uitgezonden.

Zoals bepaald door de mediadecreten beslist de VRT autonoom wat uitgezonden wordt via de netten. Als verantwoordelijke voor zijn zendtijd kan de VRT vrij beslissen om spots al dan niet uit te zenden, bijvoorbeeld wanneer hij oordeelt dat de belangen van de omroep zouden kunnen worden geschaad of dat de spot in strijd zou zijn met wettelijke bepalingen. De algemeen directeur Radio heeft, in overleg met de gedelegeerd bestuurder VRT, geoordeeld dat het uitzenden van de spot in de gegeven omstandigheden niet gepast was.

De verschillende houding bij de beoordeling van de spots is te verklaren doordat men vond dat de reclamespot met de imitatie van Steve Stevaert milder van toon en niet zo scherp was. De VRT vreesde in een conflict te komen als de spot 'Dewinter' zou worden uitgezonden. Ik neem er akte van dat het Vlaams Belang graag had gehad dat dat toch was gebeurd en dat die gevoeligheid niet bestaat.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het gaat om satire waarbij we de grenzen tussen fictie en werkelijkheid moeten verzinnen. Ik blijf het spijtig vinden dat er een onderscheid is gemaakt tussen de spots. Ik noteer dat de heer Verstrepen wat dat betreft een visie heeft die ik niet van hem had verwacht.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik zal mijn visie uitlegen. Mijnheer Caron, u denkt dat we geen humor hebben. Hoe u het ook draait of keert, of deze spot nu wordt uitgezonden of niet, we krijgen publiciteit. Het speelt eigenlijk geen rol.

Het mediacordon van de VRT tegenover het Vlaams Belang is zelfs blijkbaar van toepassing op derden, namelijk commerciële, onafhankelijke ondernemingen. Dat is zowat het enige dat ik hieruit onthoud.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, en tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de realityshow ‘De supernanny’

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Caron tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, en tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de realityshow ‘De supernanny’.

De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik stel deze vraag aan de minister van Media, maar ze is meer van toepassing op de minister van Welzijn. Sinds drie weken wordt door VTM het programma ‘De supernanny’ uitgezonden, realitytelevisie over gezinnen die een beroep doen op een gedragstherapeute. Het gaat daarbij om ouders met ernstige opvoedingsproblemen die de hulp inroepen van de therapeute Wendy. Ik las over het programma: ‘Wendy gaat zes keer als deskundige de uitdaging aan om oncontroleerbare kids terug handelbaar te maken, en dat in minder dan drie weken.’ Tussen haakjes, de uitzending

van vorige zondag was qua toonzetting wel anders dan de eerste twee.

Het programma stilt blijkbaar een grote infohonger inzake opvoeding. De kijkcijfers zijn immers zeer hoog. Op 24 mei keken 862.000 kijkers naar het programma en haalde een marktaandeel van 37,1 percent. Het programma bekleedde daarmee de tweede plaats na ‘Hoezo’.

Onderzoek van het Kinderrechtencommissariaat toont aan dat er een behoefte is aan informatie over opvoeding. De helft van de ouders ervaren het ouderschap als moeilijker dan verwacht en bijna de helft van de ouders heeft het gevoel de opvoeding van hun kinderen niet goed in de hand te houden. Ze twijfelen er ook vaak aan of ze het wel aankunnen. Toch slagen de meeste ouders wel in hun zoektocht naar een bevredigende relatie met en opvoeding van de kinderen. Negen op de tien ouders verklaart te genieten van het ouder en opvoeder zijn, en heeft overwegend een goed gevoel over de relatie met hun kinderen. Ouders beschouwen zich niet als alwetende opvoeders en hebben onzekerheid, twijfels en gezonde angsten die moeten worden opgevangen en erkend.

De inzet van televisie en het verspreiden van informatie kan nuttig zijn. Veel geportretteerde situaties zijn voor vele ouders en kinderen herkenbaar, waardoor het hen kan helpen om stil te staan bij de eigen situatie en het eigen handelen. Het portretteren kan echter niet op om het even welke wijze. Verschillende jeugdpsychiaters en psychotherapeuten hebben de voorbije weken negatief gereageerd op het programma dat ze omschrijven als een ‘aanfluiting van de kinderrechten’. Ik verwijs in dit verband ook naar de nota van het Kinderrechtencommissariaat die we gisteren in onze mailbox hebben gekregen. Ik kom daar straks op terug omdat ze op een goede manier nuance en achtergrond aanbrengt bij deze discussie. Het is niet alleen een aanfluiting van de kinderrechten. De vraag is of opvoedingsproblemen zomaar tentoongespreid mogen worden. Is er geen probleem met de geheimhouding van de hulpverlening? Hier wordt niet geacteerd. Echte mensen worden hier geëtaleerd.

Reality tv is meer dan ooit succesvol. De chef van de productiemaatschappij Eyeworks, de heer Segers, werd vorige week aangesteld tot algemeen programmadirecteur van VTM. Eyeworks maakt

Caron

ook Toast Cannibal, Allez allez Zimbabwe en De Nieuwe Mama.

In dit geval gaat het wel om kinderen. We kunnen ernstige vragen stellen bij het ethisch handelen van al degenen die hieraan meewerken. Ook de wijze waarop kinderen en hun ouders in al hun kwetsbaarheid worden tentoon gesteld, is volgens de psychotherapeuten 'ongehoord'. Het gaat immers om jonge kinderen die voor de deelname aan het programma volledig afhankelijk zijn van volwassenen.

De Supernanny schotelt de kijkers een al te simplistisch beeld van wat hulpverlening eigenlijk omvat. Ik betreur dat ten eerste. Het gaat om een persoon die werkt bij een door de Vlaamse Gemeenschap in het departement Welzijn gesubsidieerde opvoedingswinkel.

Er kan voor mij veel op tv. Als het over kinderen gaat, dan moeten we echter steeds rekening houden met die kwetsbaarheid. Kinderen die jonger zijn dan 12 jaar moeten worden beschermd omdat ze niet mondig en zelfstandig zijn. Dat staat ook in het Verdrag voor de Kinderrechten.

Mijnheer de minister, ik pleit er voor dat deze regering veel investeert in de opvoedingsondersteuning. Dat staat ook zo in het regeerakkoord en in de beleidsnota van minister Vervotte. Om de noden van ouders en kinderen in te vullen, moeten we investeren in informatiesessies en vormingsactiviteiten, in begeleiding in opvoedingswinkels, enzovoort. Kind en Gezin en het sociaal-cultureel werk kunnen daarin een heel grote rol spelen.

De media moeten hun verantwoordelijkheid opnemen. Het Kinderrechtencommissariaat heeft gisteren in de adviesnota geschreven dat de media respectvol moet omgaan met deze problematiek. Het stelt dat de Vlaamse overheid een aantal normen en richtlijnen moet bepalen inzake het ethisch en professioneel handelen of werken met kinderen in de media en de manier waarop ze in de media worden voorgesteld.

Ik wil ook even verwijzen naar de recentste uitzending over de MUG-dienst. Een filmploeg die een MUG volgde, maakte opnames van iemand in een slaapkamer. Tijdens de opname kreeg de

persoon een hartstilstand en overleed. De familie heeft aan de tv-makers gevraagd die traumatiserende ervaring niet op televisie te tonen. De zender heeft het verzoek gerespecteerd.

Het Kinderrechtencommissariaat pleit er voor om samen met de commissies voor Media, Cultuur en Welzijn een aantal richtlijnen en een bijbehorende ethische code te ontwikkelen. De zenders zouden daarbij vrijwillig het engagement aangaan om die code te respecteren.

VTM is een privé-televisiemaatschappij. Mijnheer de minister, is minister Vervotte bereid om met die zender contact op te nemen om uit respect voor de kinderrechten en voor de problematiek van de opvoeding over het concept van het programma na te denken en het te wijzigen?

Mijnheer de minister, vindt u dat we in het kader van de rechten van kind de opvoedingsproblemen zo maar tentoon mogen spreiden? Ik verwijs hier uitdrukkelijk naar de eerste twee uitzendingen en de problematiek van de geheimhouding. Schotelen we de Vlamingen geen al te simplistisch beeld voor van wat hulpverlening is? Ik ben zelf hulpverlener van opleiding. Ik stoor me daar mateloos aan.

Een vraag die ik eigenlijk aan minister Vervotte zou moeten stellen, is of er over deze kwestie overleg is gepleegd met de opvoedingswinkel waar de genaamde Wendy uit gerekruteerd is? De opvoedingswinkel is een door Vlaanderen gesubsidieerde organisatie. Kan minister Vervotte contact opnemen met de televisiemaatschappij om over dat concept na te denken?

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Jurgen Verstreken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de heer Caron blijft op een onaanvaardbare manier pogingen ondernemen om de inhoud op televisie bij te sturen. Is het niet de VRT dan is het VTM waar hij zijn pijlen op richt.

Het klopt dat er op televisie voorzichtig moet worden omgesprongen met de rechten van kinderen. U hoort me dus niet zeggen dat alles mag en kan. Door deze discussie wordt echter de deur opengezet om de politici te laten reageren op de inhoud van televisieprogramma's.

Verstreken

Mijnheer Caron, ik heb de zaak een beetje gevolgd omdat ik geshockeerd was door uw eerste vraag die u had ingediend maar hier niet hebt gesteld. U vroeg daarin aan minister Bourgeois om op te treden tegen een privé-televisiemaatschappij en te vragen het programma af te voeren of het minstens te wijzigen. Dat is een echte poging tot beïnvloeding om de inhoud, het format van een programma te wijzigen.

Ik heb de afleveringen met de kinderen ook opgevraagd en bekeken. Er komen verschillende cases aan bod. In de pers worden de meningen ook zwart-wit uitgedrukt. De ene vindt het programma goed, de andere slecht, maar iedereen heeft een knop op zijn televisie. Ik denk niet dat het om een sensatieprogramma gaat, maar dat is mijn persoonlijk oordeel.

Mijnheer Caron, toen ik uw vraag las, vroeg ik me af wat de volgende stap zou zijn. Als 'Het leven zoals het is – politie' negatieve gevoelens veroorzaakt, passen we het dan ook aan? Ik kan me goed voorstellen dat de Gumballracers die naar 'De zware voet' kijken, een programma dat voor sommigen positief is, een kick krijgen en goed kijken hoe de politie hier werkt. Waar zullen we eindigen als al deze programma's worden aangepast?

Ik vraag me af of er klachten werden ingediend over 'De supernanny'. Er zijn immers instanties die klachten opvolgen. Als er een resem klachten werd ingediend van mensen die vinden dat het programma te ver gaat, dan wil ik die ook wel eens lezen.

Mijnheer Caron, het klopt dat kinderen aan het programma worden blootgesteld, want kinderen kunnen niet beslissen. Hebt u echter ook een vraag gesteld toen de docusoap 'Kinderziekenhuis' te zien was? In dat programma werden vormen van ellende en ziektes getoond waarmee kinderen kunnen worden geconfronteerd. Hebt u toen gevraagd om het format of de inhoud aan te passen? Dat programma gaat immers nog verder, want het betrof kinderen die ziek waren. Of hebt u misschien geen vraag gesteld omdat het om een zender ging die u meer genegen is?

Ik reageer omdat ik vind dat het veel te ver gaat als de politiek bepaalt wat mag en wat niet mag

op de televisie. Er zijn decreten en er zijn instanties waar mensen klachten kunnen indienen. Het zijn de kijkers die beslissen. De programmamakers gaan totnogtoe niet zo erg ver. Er komen inderdaad verschillende formats op het scherm, maar het is niet onze taak om in te grijpen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ook ik was een beetje geschrokken bij het lezen van de vraag van de heer Caron die hij niet mondeling heeft gesteld, misschien omdat hij merkte dat de vraag een beetje te scherp was. Ik ben er geen voorstander van dat de minister of andere politici ingrijpen in de programmering of in formats.

Ook ik heb de nota van de Kinderrechtencommissaris gelezen en daarin staan enorm veel waardevolle dingen, maar het enige element dat een rol mag spelen is de toetsing aan de wetgeving. Als er een probleem zou zijn, dan is er de Kijk- en Luisteraad. We hebben een hoorzitting gehouden met die mensen en toen bleek dat ze in vier jaar tijd één of twee klachten ontvangen hadden. Ook ik zou graag vernemen of er nu klachten werden ingediend.

Ik huiver in elk geval bij het idee om in te grijpen in de programmering en te praten over de aanpassing van formats, want dat is bijzonder gevaarlijk.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, omdat deze vraag bevoegdheidsoverschrijdend is, heb ik ook contact opgenomen met de minister van Jeugd en de minister van Welzijn. De hele regering onderschrijft de bekommernissen die te maken hebben met de rechten van kinderen.

Minister Anciaux wijst erop dat rekening moet worden gehouden met de kwetsbaarheid van minderjarigen in de juridische betekenis van het woord: kinderen en jongeren beneden de 18 jaar. Hij verwijst ook naar het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, want dat voorziet in een specifieke rechtsbescherming met de hoofdstukken bescherming/protectie, voorzieningen/provisie en participatie. Overeenkomstig artikel 3 van dat IVRK moet bij acties met betrekking

Bourgeois

tot het kind ten volle rekening worden gehouden met zijn of haar belang. De staat is verplicht adequate zorgen te verlenen wanneer ouders of andere verantwoordelijken terzake in gebreke blijven.

Meer in het bijzonder is er het recht van het kind op bescherming van zijn of haar privacy, gewaarborgd door artikel 16. Artikel 18 heeft het in het bijzonder over de opvoeding door de ouders en over hun verantwoordelijkheden. Artikel 17 heeft het over de rol van de massamedia en onder meer over het aanmoedigen van passende richtlijnen voor de bescherming van het kind tegen informatie en materiaal dat schadelijk is voor zijn of haar welzijn, indachtig de bepalingen van de artikelen 13 en 18.

Ik heb contact opgenomen met de VMMA om uitleg te krijgen over het programma en de opmaak ervan. Ik ben blij dat de VMMA ingegaan is op mijn verzoek en heel uitgebreid uitleg heeft verstrekt. Ik denk dat het belangrijk is dat ook u die uitleg krijgt.

De VMMA deelt me mee dat met de productie van het programma – dat gebaseerd is op een format dat eind vorige maand bekroond werd met de Gouden Roos van Montreux en in tal van andere landen een succes is – allesbehalve over één nacht ijs werd gegaan. Aan de keuze van de psychologe die aan het programma meewerkt, de behandelde opvoedproblemen en de begeleiding van de gezinnen werd zeer veel aandacht en tijd besteed.

Mevrouw Bosmans, de psychologe, werd gekozen uit verschillende kandidaten, onder wie ook kandidaten van Kind en Gezin, omwille van haar praktijkervaring en haar academische opleiding. Uniek is dat mevrouw Bosmans een diploma psychologie met een diploma gedragstherapie combineert. Net zoals in het programma, gaat mevrouw Bosmans in haar dagelijkse praktijk ook steeds ter plekke bij de gezinnen.

Voor de keuze van de opvoedproblemen heeft de omroep niet gekozen voor de uitzonderingen, sensatie of de meest extreme gevallen. Er werd gezocht naar problemen uit de dagelijkse praktijk. Dat heeft mevrouw Bosmans in interviews ook reeds aangegeven. Het gaat om kinderen die weigeren te eten, slaapproblemen hebben, peuters die

niet op het potje willen, broertjes die te veel ruzie maken, enzovoort.

Die problemen worden in het begin van het programma wel getoond, maar vervolgens staat niet het probleem maar de oplossing centraal. Niet de kinderen worden met de vinger gewezen, maar de ouders worden enkele opvoedkundige tips aange-reikt.

De oplossing wordt zeer ernstig genomen. Elk gezin dat vrijwillig wenst mee te werken aan het programma, wordt eerst enkele dagen gevolgd. Dan gaat mevrouw Bosmans drie dagen ter plaatste. Zij observeert en noteert wat er fout loopt. Vervolgens stelt zij een plan op en voert zij lange gesprekken met de ouders en de kinderen. Daarna is het aan de ouders om het plan van mevrouw Bosmans in de praktijk te brengen. Na enkele dagen komt mevrouw Bosmans dan opnieuw poolshoogte nemen. Als er bijsturing nodig is, dan wordt dit opnieuw besproken. Als mevrouw Bosmans vindt dat er meer tijd nodig is om tot een oplossing te komen, dan wordt die tijd ook effectief vrijgemaakt.

Na het programma worden de gezinnen evenmin 'zomaar' aan hun lot overgelaten. Een maand nadien brengt mevrouw Bosmans opnieuw een bezoekje om nog eens te verifiëren hoe het eraan toegaat. Uiteindelijk heeft mevrouw Bosmans één gezin doorverwezen naar een andere instantie.

De tweede vraag van de heer Bart Caron lijkt gebaseerd op het standpunt van de heer Peter Adriaenssens. Niet iedereen deelt dat standpunt. Psycholoog Hans Op de Beeck heeft in De Standaard het standpunt van de heer Adriaenssens weerlegd. Volgens hem is er geen sprake van een schending van kinderrechten, wel integendeel: 'Een programma als Supernanny is een interessante toetssteen voor de manier waarop je zelf je kinderen opvoedt. (...) Een programma als Supernanny is zo'n nuttige informatiebron. (...) Het programma sluit zeker voldoende aan bij alledaagse opvoedkundige problemen om nuttig te zijn als illustratie. (...) Als dit programma ook maar een klein deel van de kijkers ertoe aanzet om na te denken over hoe het er in hun eigen gezin toe gaat, dan vind ik het al geslaagd.'

Hij besluit: 'Ik zie niet meteen een ernstig probleem met betrekking tot de kinderrechten. Het

Bourgeois

recht op liefde en het recht op zorg zijn ook kinderrechten, en in de meeste gezinnen die aan het programma meewerken is er na de interventie van de betrokken kinderpsychologe ongetwijfeld meer liefde en meer adequate zorg dan voordien. De gevolgen voor de kinderen in kwestie zijn dus overwegend positief.' Dat staat zo in De Stan-daard van 19 mei 2005. Veel kijkers hebben zich bij dat standpunt aangesloten.

Wat de derde vraag betreft, beklemtoont de VMMA dat gezinnen vrijwillig deelnemen aan het programma, zodat de vraag van de geheimhouding zich niet stelt. Meer zelfs, in het contract wordt elk gezin een visierecht gegeven. Zij geven dus zeker geen carte blanche aan de programmamakers. Ze worden sowieso nog uitgenodigd bij de montage om hun opmerkingen te geven. Het is dus ook niet zo dat het om 'gratis hulpverlening in ruil voor een reportage' gaat. De gezinnen zochten zelf hulp of hadden in het verleden al tevergeefs deskundige hulp uitgeprobeerd.

Vraag vier luidt: schotelen we de Vlamingen geen al te simplistisch beeld voor van wat hulpverlening is? Is dit geen aanfluiting van wat duurzame hulpverlening moet zijn? Uit de hierboven vermelde reacties van de kijkers blijkt volgens de VMMA dat de Vlaamse kijker het programma zeer goed beoordeelt. In de laatste aflevering zal men trouwens nog een round-up geven van alle gezinnen en de situatie zoals die is geëvolueerd, zodat, voor zover nodig, de kijker een duidelijk beeld krijgt van de gevolgen op lange termijn van de interventie van mevrouw Bosmans. De werkwijze zoals die in het programma aan bod komt, lijkt de werkwijze van veel hulpverleners te zijn.

Dat wordt bevestigd door minister Vervotte. Zij stelt het volgende: 'De hulp die geboden wordt in het programma Supernanny kadert volgens haar binnen een visie op positief ouderschap en pedagogisch adviseren. De methodiek pedagogisch adviseren is bedoeld voor gezinnen waar er sprake is van lichte opvoedingsvragen en opvoedingsspanningen. Ook de ouders die meedoen aan Supernanny bevinden zich niet in echte problematische opvoedingssituaties, waar inderdaad langdurige, intensieve begeleiding nodig is. Pedagogisch adviseren wordt in het programma, weliswaar verkort, correct in beeld gebracht en de kijkers wordt geen rad voor de ogen gedraaid alsof dit situaties zijn die enkel via intensieve, langduri-

ge hulpverlening kunnen aangepakt worden. Het gaat juist om een preventieve aanpak van situaties die niet goed lopen, maar waar verdere escalatie kan vermeden worden. De uitdaging bestaat erin om ouders aan te moedigen om vroegtijdig een oplossing te zoeken voor opvoedingsproblemen. Er blijkt een positieve invloed op de gezinnen. In elk interview hebben zij verklaard zeer tevreden te zijn over hun deelname aan het programma en de interventie van mevrouw Bosmans.' De ouders uit de eerste aflevering hebben achteraf hun tevredenheid over het programma geuit, aldus ook een mededeling van de VMMA.

Op vraag 5 over een eventueel overleg met de door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde Opvoedingswinkel merkt minister Vervotte op dat het belangrijk is te weten dat mevrouw Bosmans heeft meegewerkt aan het programma op freelancerbasis, en niet als medewerker van de Opvoedingswinkel. Wat mevrouw Bosmans aanbrengt, sluit echter volledig aan bij de visie op opvoedingsondersteuning die momenteel leeft in de welzijnssector. Mevrouw Vervotte ziet dan ook geen reden om in gesprek te gaan met de Opvoedingswinkel. Er zou eerder een overleg moeten komen tussen de Opvoedingswinkel en de VMMA als de eerste problemen zou hebben met de manier waarop de situaties worden vertoond.

Minister Vervotte herinnert aan de ruimere context. We zijn er ons van bewust dat we leven in een multimediamaatshappij waar de media via tv, kranten, tijdschriften, het internet een belangrijke invloed heeft op de opvoeding. De media bericht dagelijks over opvoeding. Vaak zijn het negatieve en sensationele berichten: ouders die kinderen vermoorden, weggooien, uitbuiten,... Door samen te werken met de media kan je de boodschap die de media brengen, beïnvloeden. Dat kunnen we ook zien in het programma Supernanny. De pedagogische principes die de psychologe toepast, zijn belangrijke positieve basisvaardigheden voor de opvoeding en geven de boodschap dat ouders wel degelijk een verschil kunnen maken in de opvoeding. Uiteraard moeten deze realisaties door ouders en kinderen kunnen bestendigd worden en is een min of meer intense follow-up gewenst. Natuurlijk is het essentieel dat de rechten van de deelnemende gezinsleden door de tv-omroep worden bewaakt en dat ze begeleiding of ondersteuning krijgen tijdens de uitzendingen.

Vraag zes: wilt u deze televisiemaatshappij vragen te stoppen met dit programma of het minstens

Bourgeois

qua concept te wijzigen? In de Europese Unie en derhalve ook in Vlaanderen is mijns inziens zeer terecht een zeer ruime autonomie aan de omroepen gegeven, ook tegenover de politieke overheid. Op dat vlak hebben we dezelfde bekommernissen als de heer Bart Caron. In de Europese televisie-richtlijnen zijn bepalingen ter bescherming van de minderjarigen opgenomen. In artikel 96 van onze omroepcodex zijn die bepalingen overgenomen. De Vlaamse Kijk- en Luisterraad voor Radio en Televisie, waarvan de leden door dit parlement zijn aangeduid, is bevoegd voor hun handhaving.

De Vlaamse Kijk- en Luisterraad kan op eigen initiatief of op basis van een klacht uitspraak doen naar aanleiding van de toepassing van artikel 96 paragraaf 1 van de omroepcodex. Ik kan, mag en zal niet ingrijpen in het programmabeleid van een omroep. Samen met u, mijnheer Caron, en met mijn collega's Vervotte en Anciaux wil ik alle Vlaamse omroepen wel oproepen om uiterst voorzichtig om te springen met het in beeld brengen van kinderen en jongeren.

Aangezien we een regelgeving hebben, er Europese richtlijnen bestaan, we een Kijk- en Luisterraad hebben en gelet op de autonomie van de omroepen is het niet noodzakelijk of wenselijk werk te maken van een code daaromtrent. Er is over nagedacht: de VMMA pakt dit ernstig aan in voorbereiding, begeleiding en opvolging. U hebt ook het standpunt gehoord van minister Vervotte en kent de zorg van de regering. Minister Anciaux heeft terecht gewezen op internationale en verdragsrechtelijke bepalingen. U bent terecht bekommerd maar als er problemen zouden zijn met dit programma, en bij mijn weten zijn er geen klachten, is er een onafhankelijke instantie en is het niet aan mij om me hierover uit te spreken.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. We blijven met twee verschillende visies die ook in het veld bestaan. Ik waardeer de inspanningen van de VMMA om elementen aan te brengen. Ik neem aan dat ik de betrokken tekst zal krijgen.

Ik noteer dat de minister van Welzijn die problematiek op een positieve manier benadert. Ik kan

me daarbij aansluiten en wil niet de facto negatief zijn. Ik wil alleen vanuit de bezorgdheid om de kinderrechten aangeven dat artikel 17 van het internationaal verdrag terzake bepaalt dat de nationale overheden verantwoordelijk zijn voor het scheppen van een kader en bijhorende richtlijnen voor de media.

Minister Geert Bourgeois: Er is inderdaad een internationaal verdrag. Ik denk dat dit in Vlaanderen naar behoren is omgezet in onze decreetgeving. We hebben ook een onafhankelijke instantie die daarover kan oordelen. Dit is geïmplementeerd. Het is natuurlijk uiterst delicaat wanneer de politieke overheid zelf oordelen zou uitspreken. Dat kan mijns inziens niet.

De heer Bart Caron: Mijn vraag is niet om een ethische code op te leggen, mijn voorstel was om een dergelijke code te ontwikkelen, al dan niet in samenspraak met de betrokkenen die op vrijwillige basis zou onderschreven worden. Ik wil nog eens nadenken over de mate waarin we de bestaande regulering al dan niet zou voldoen. Het lijkt me echter een zeer belangrijke bekommernis, zeker met de huidige reality-tv, om de kinderrechten uitdrukkelijk en permanent in de aandacht te brengen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 17.52 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP: Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN: Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

